

JOY

1/2019

Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti

3	Hiilineutraalius	14	Runoryhmä
4	Uudet johtokunnan jäsenet	16	Liikennepoliittiset suuntalinjat
6	Toimikunnat ja kerhot	19	Kirjailijavieraana Auli Malimaa
7	Lausunto seutulinjasta 321	20	Keijo Leppänen kirjastossa
8	Lausunto Jupperin koulusta	21	Minkäläistä ilmaa hengität
9	Jupperin koulun rakentamisaikataulu	22	Virkistyskalastuksen pelisäännöt
10	Karakallion miniveistokset	23	Maarit ja Sami Hurmerinta
11	Kappelin 15v. juhlamessu	24	Joyn facebook-sivu jatkaa kasvuaan
11	Joulukonsertti	25	Lasten JOY
12	Syyskokous 2018	26	Naapurinurkka

Liity jäseneksi omakotiyhdistykseen

Jupperin Omakotiyhdistyksellä on neljä erilaista jäsenyysvaihtoehtoa; varsinainen jäsen, perhejäsen, henkilöjäsen ja kannatusjäsen. Kaikkein laajimmat oikeudet ovat varsinaisilla jäsenillä, mutta tällöin jäsenyyden hakeminen edellyttää kiinteistön tai asuinhuoneiston osakkeenomistajuutta. Katso jäsenkategorioita koskevat tiedot yhdistyksen säännöistä www.jupperi.fi/yhdistys.

Yhdistyksen jäsenyyttä haetaan maksamalla haetun jäsenkategorian mukainen liittymismaksu yhdistyksen tilille Nordea IBAN FI26 2213 1800 0179 79. Vuonna 2019 varsinaisen jäsenen liittymismaksu on 30 euroa, perhejäsenen 25 euroa ja henkilöjäsenen 20 euroa. Yksityishenkilön kannatusjäsenmaksu on 80 euroa vuodelta ja yhteisön 200 euroa vuodelta.

Tilillepanomaksun tiedotuskohtaan on merkittävä selvästi, mitä jäsenyyttä hakee, nimi, osoite, tontin numero ja mielellään myös puhelinnumero ja sähköpostiosoite. Johtokunta käsittelee jäsenhakemuksen seuraavassa kokouksessaan. Vuosittaista jäsenmaksua ei tänä vuonna ole.

Seuraava lehti 2/2019 ilmestyy 14.4.2019, aineistot 22.3. mennessä toimitus@jupperi.fi

Kannen kuva:
Luistelija,
Pekka Puomio

Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti

JOY ilmestyy neljä kertaa vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle. Lehteä julkaistaan myös yhdistyksen kotisivuilla: www.jupperi.fi. Painos 1000 kpl. **Painopaikka** Forssa Print Oy. 42. vuosikerta. ISSN 1238-3198

Toimitus: Päätoimittaja Juha-Pekka Ripatti, juha-pekka@jripatti.net, 0400 463 941 **Toimitussihteeri** Siru Kotipalo, siru.kotipalo@gmail.com, 040 507 6067 **Taitto** Seija Kotipalo, seija@kotipalo.fi, 040 504 5934

Muu toimitus: Silve Sahlán, Lea Ala-Peijari, Eeva-Riitta Puomio, Anneli Liimatainen, Kai Haapamäki, Pekka Puomio, Matti Riitoja ja Urpo Kotipalo.

Toimituksen sähköposti: toimitus@jupperi.fi

Hiilineutraalius, hiilineutraalius, hiilineutraalius!

Enpä olisi voinut uskoa joulukuun alussa, että omakotiyhdistyksen lausunto seutulinja 321 säilyttämisen puolesta antaisi aiheen myös sekä pääkirjoitukseen että pitkään artikkeliin vuoden ensimmäisessä lehdessä. Kaikki tämä on lähtöisin ilmaston lämpenemisestä, kasvihuonekaasupäästöistä ja tavoitteista päästä hiilineutraaliuteen.

Vuoden vaihde oli vilkasta aikaa ilmastopoliitikan kannalta. Lokakuussa julkaistiin YK:n alaisen hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin (IPCC) erikoisraportti Global Warming of 1.5 °C. Raportissa esitetyt tulokset olivat tärkeä tieteellinen näkökulma YK:n joulukuisessa ilmastokokouksessa Puolassa. Samoihin aikoihin julkaistiin Suomessa Liikenteen ilmastopoliitikan työryhmän loppuraportti Toimenpideohjelma hiilettömään liikenteeseen 2045 sekä Helsingin seudun maankäytön, asumisen ja liikenteen MAL 2019–suunnitelmaluonnos. Tammikuussa Suomessa järjestettiin pohjoismaisten ministerien kokous vauhdittamaan pohjoismaista yhteistyötä ilmastomuutoksen hillitsemiseksi. Kokouksen tavoitteena oli kartoittaa konkreettisia toimia kohti Pohjoismaiden hiilineutraaliutta.

Hiilineutraaliutta koskevia uutisia, artikkeleita, mielipiteitä, vastamielipiteitä, esityksiä ja päätöksiä löytyy netistä aivan ahkyksi asti. Se, mitä minä tästä tietotulvasta etsin, ovat lähinnä jupperilaisia koskevat asiayhteydet, koskevat ne sitten julkista liikennettä tai yksityisautoilua.

Tunnustan suoraan, että omistan isolla dieselmootorilla varustetun vanhan 4-vetomaastoauton, ja juuri sellaisen, jonka käytön seurauksena ilmaston lämpeneminen ei pysähdy. Miksi minulla on tällainen auto? Siksi, että siinä ovat ne ominaisuudet, joita käytännössä ja arjessa tarvitsen. Helsingin Sanomissa 24.1.2019 julkaistun gallupin mukaan "Suomalaiset antoivat maan hallituksen tärkeimmäksi tehtäväksi ilmastomuutoksen torjumisen. Samalla he vastustivat käytännön keinoja, ainakin jos ne osuvat heihin itseensä."

Tehtyjen selvitysten mukaan tärkein valintaperuste autoa ostettaessa on edullinen hinta. Ostopäätöstä tehtäessä hankittavan auton ympäristöystävällisyys ei ole merkittävä tekijä. Lisäksi ympäristöystävällisten autojen korkea hinta sekä lataus- ja tankkausverkoston harvuus pienentävät näiden mallien ostohalukkuutta. Kansanedustajat ovat läpileikkaus yhteiskunnasta ja tämä näkyy myös heidän omistamistaan henkilöautoista.

102 kansanedustajaa vastasi Ilta-Sanomissa 26.1.2019 julkaistuun kyselyyn henkilöautoilusta. Vastanneiden yleisimmin omistamat automerkit olivat Toyota (11 kpl), Volvo (11 kpl), Skoda (10 kpl) ja Volkswagen (9 kpl). Kahdella vastanneista oli täyssähköauto, kymmenellä sähköhybridi, 85:lla oli käytössään bensa- tai dieselauto ja seitsemän kansanedustajaa ei omistanut autoa lainkaan. Vanhin ilmoitettu käyttöauto oli bensa-Mazda 6, vm. 2002.

Suomen virallisen ja MAL 2019–suunnitelmaluonnoksen tavoitteena on liikenteen päästöjen leikkaaminen vähintään 50 prosentilla vuoden 2005 tasosta vuoteen 2030 mennessä.

Yksi keino vähentää pääkaupunkiseudun henkilöautoliikenteen kasvihuonekaasupäästöjä olisi saada matkustajat käyttämään raideliikennettä. Raide-Jokeri on 25 km pitkä pikaraitiotie, joka toteutuessaan yhdistäisi Helsingin Itäkeskuksen ja Espoon Keilaniemen. Espoolaisille ja helsinkiläisille kaupunginvaltuutetuille tuli tammikuussa kylmää vettä niskaan, kun paljastui, että hankkeen kustannusarvio oli kasvanut 93 miljoonalla yhteensä 386 miljoonaan euroon. Tässä on vasta kiskojen ja asemien kustannus. Hintaan pitää lisätä vielä uusi varikko (n. 70 M€) ja 29 Artic XL –pikaraitiovaunua (n. 96 M€). Ennen kuin yksikään matkustaja on ajanut Raide-Jokerilla, rahaa on käytetty 552 miljoonaa euroa. Toivottavasti tässä hankkeessa asemalaitureiden pituus on osattu suunnitella riittävän pitkiksi ja pikaraitiovaunujen automaattiohjaus ei ole optio vaan toimiva ominaisuus jo käyttöönottoaiheessa (vrt. Länsimetrola!).

Ai niin, yksi tärkeä näkökulma hiilineutraaliin liikennetulevaisuuteen! Miten turvataan Suomen huoltovarmuus tilanteessa, jossa valtakunnallinen sähkönjakelu on syystä tai toisesta katkennut pitkäksi ajaksi?

JUHA-PEKKA RIPATTI
päätoimittaja

Uudet johtokunnan jäsenet esittäytyvät

Pekka Perttula

Koulutukseltani olen rakennusalan diplomi-insinööri. Työurallani olen ollut yhdyskunta-alan suunnittelija, projektipäällikkö, toimitusjohtaja, asiantuntija konsulttitoimistoissa Vesihydrassa ja Rambollessa.

Jupperilainen ja samalla yhdistyksen jäsen olen ollut 46 vuotta. Yhdistyksen puheenjohtajana olin vuosina 1981–89. Tämä aika oli vilkkaan uudisrakentamisen aikaa kun vanhat kesämökkit väistyivät omakotitalojen alta. Tästä puheenjohtajakaudesta muistan erityisen hyvin sen, kuinka suurella innolla ja kiitoksella saimme Jupperi I ja II asemakaavoihin asuntojen lukumäärärajoituksen. Saimme vahvan ja yhteisesti sovitun selkärangan ”jupperilaiselle kaavaratkaisulle”. Ratkaisu ohjasi kiittävästi rakentamista ja on merkittävästi nostanut Jupperin arvostusta viihtyisänä alueena.

Nyt olen uudemman kerran yhdistyksen johtokunnassa. Haluan, että omakotiyhdistyksemme nykyistä voimakkaammin arvostaa Jupperissa aikaisemmin sovittuja kaavoitusperiaatteita ja aktiivisesti suojelee Pitkäjärveä sekä alueemme ja sen ympäristön puistoaluetta. Nämä arvot ovat entistä tärkeämpiä kasvavassa kaupungissamme. Toivon myös avointa ja vuorovaikutteista toimintaa jäsentemme ja johtokunnan välillä.

Puukkojen nikkarointi ja lapsenlapsien harrastusten kanssa eläminen ovat minulle mieluisia asioita. Ympäristöön liittyen minulla on Puontpyöjäjärven suojeluyhdistyksen puheenjohtajuus ja Nuortin Elinkautisten tiedotusvastaavan tehtävät. Jupperin haluan säilyttää luonnonläheisenä asuinalueena ja toimia tämän asian hyväksi. Milloinkaan minulle ei ole tullut mieleen muuttaa pois Jupperista.

Jupperin Omakotiyhdistys r.y. järjestää 23.–25.8.2019 kesäretken Viron toiseksi suurimpaan kaupunkiin Tarttoon.

Matka alkaa perjantaina klo 7.00 Jupperinaukiolta ja bussi-laiva-bussi-matkan jälkeen majoitumme Ema-joen rannalla sijaitsevaan Dorpat-hotelliin. Vielä samana päivänä tutustumme vuonna 2016 valmistuneeseen upeaan Viron kansallismuseoon (ERM). <https://tallinna.com/viron-kansallismuseo-tartossa/> Opastettu kierros kestää 1,5 tuntia ja sen jälkeen on tunnin verran omaa aikaa tutustua näyttelyyn. Klo 19 kokoonnumme yhteiselle päivälliselle.

La 24.8. Tarttossa vietetään kaupunkifestivaalia, jonka tiimoilta katseltavaa ja kuunneltavaa riittää koko päiväksi.

Suunnitteilla on opastettu kävelykierros, tutustuminen yli 200-vuotiaaseen kasvitieteelliseen puutarhaan, käynti Supilinn-puukaupungissa... ohjelma tarkentuu alkuvuoden aikana ja JOY-lehden numerossa 2/19 julkaistaan tarkempi matkaohjelma. Klo 19 päivällinen ravintola Pierre Cafe & Chocolaterie'ssa Raatihuoneentorin laidalla. Sunnuntaina palaamme mutkitellen kotiin n. klo 19.

VARAA AIKA KALENTERISTA JO NYT !

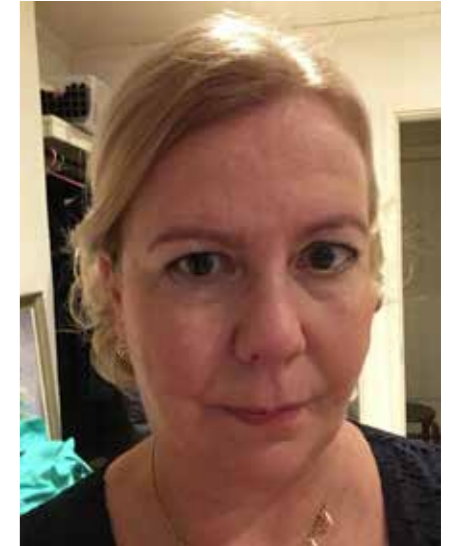

Carolina Sierimo

Olen Rastaalan kansakoulun sekä Viherlaakson oppikoulun/lukion kasvatti sekä valtiotieteilijä (kansantalous ja tilastotiede). Pienen Töölön pyrähdysten jälkeen palasin kotiseudulleni reilut 10 vuotta sitten. Kodin kunnostaminen ja puutarhan hoitaminen: niistä nautin virkamiestyöni vastapainona.

Jos saisin olla päivän Jupperin kuningattarena pohjattoman kassan haltijana päättäisin: Pitkäjärven kemiallisesta puhdistamisesta, uuden jäähallin rakentamisesta Laaksolahteen sekä asukastalon rakentamisesta Jupperin seurakuntataloa vastapäätä. Näin siksi, että Jupperissa/Laaksolahdessa on Helsingin Sanomien mukaan eniten mopoautoja. Ei ihme, sillä eihän täältä pussinperältä kohta enää pääse mihinkään, kun bussilinjojakin nakeretaan pala palalta. Nuoret siis hakevat harrastusmahdollisuuksensa pahimmillaan Espoon toiselta laidalta.

Jupperikin muuttuu muun maailman muuttuessa. Pysytään positiivisella tavalla mukana kehityksessä! Joskus vanhan vain täytyy väistyä uuden tieltä, vaikka se hetken kirpaisisikin.

Reino Tammela

Olen paljasjalkainen jupperilainen ja asustanut täällä koko ikäni lukuunottamatta poikamiesvuosia, jolloin asustelin Myyrmäessä. Rakensimme 1994 omakotitalon Palomäenportti 2:een vanhempien tontille ja asustelemme siinä vaimoni, Ullan, kanssa kahdestaan kun molemmat poikanne ovat jo lentäneet maailmalle.

Elämäni malli muuttui aikalailta viime Wappuna kun jäin 43 vuotisen työurani jälkeen eläkkeelle. Nyt on aikaa kaikenlaisille harrastuksille ja matkusteluun. Harrastuksista päällimmäisenä on tietysti Jupperin talomme kunnossapito, mutta aikaa on jäänyt myös kesämökin kunnossapitoon, moottoripyöräilyyn, moottorikelkkailuun ja kaikenlaisiin metallitöihin.

Nyt kun teoriassa on sitä aikaa niin odotan mielenkiinnolla päästä sisään Jupperin asioihin, niiden kehittämiseen sekä eteenpäinviemiseen.

Johtokunnan jäsenten yhteystiedot

Juha-Pekka Ripatti, pj

juha-pekka@jpripatti.net, 0400 463 941

Urpo Kotipalo, vpj

urpo.kotipalo@innofactor.com, 040 503 6067

Eeva-Riitta Puomio, sihteeri

eeva-riitta.puomio@sci.fi, 050 531 9219

Lasse Gustafsson

lasse.gustafsson@kolumbus.fi, 0400 458 167

Kai Haapamäki

kai.haapamaki@saunalahti.fi, 0440 290 024

Klaus Hamström

klaus.hamstrom@gmail.com, 0500 425 042

Pekka Perttula

pekkapert@gmail.com, puh. 0400 507 433

Carolina Sierimo

carolina_sierimo@hotmail.com

Kimmo Sierimo

kimmo.sierimo@gmail.com, 050 412 6335

Reino Tammela

reino.tammela@gmail.com, puh. 0400 413 333

Taloudenhoitaja:

Tapani Vuopala

tapani.vuopala@crowehorwath.fi, 040 532 2114

Jäseniä 470 henkilöä

Kotisivu: www.jupperi.fi

Facebookissa:

www.facebook.com/jupperinomakotiyhdistys

Yhdistyksen toimitila Tammenterho (Tammipääntie 33) on jäsenistön käytettävissä.

Tiedustelut Urpo Kotipalo: p. 040 503 6067

Toimikunnat ja kerhot 2018

Omakotiyhdistyksen toimikunnat ovat johtokunnan apuna ja tekevät käytännön työtä asuinympäristömme kehittämiseksi ja viihtyvyyden lisäämiseksi.

Tapahtumatoimikunta järjestää mukavia yhteisiä tapahtumia. **Tiedotustoimikunta** avustaa päätoimittajaa ja toimitussihteeriä JOY -lehden aineiston keräämisessä, kirjoittamisessa, ideoimisessa ja kehittämisessä. **Rantatoimikunta** ylläpitää Jupperinrannan uimalaituria ja rannan viihtyisyyttä. **Kaava- ja ympäristötoimikunnan** tehtävänä on johtokunnan apuna seurata kaavoitukseen ja maankäyttöön liittyviä asioita. **Taloustoimikunnan** tehtävänä on johtokunnan apuna hoitaa yhdistyksen varallisuutta.

Omakotiyhdistys järjestää myös kerhoja, jotka kokoontuvat yhdistyksen toimillassa Tammenterhossa (Tammipääntie 33).

Taloustoimikunta 2019

Kokoonkutsuja puheenjohtaja Juha-Pekka Ripatti (2019 ja 2020), Kai Haapamäki (2018 ja 2019), Klaus Hamström (2019 ja 2020), Urpo Kotipalo (2019 ja 2020), Juha Vepsäläinen (2018 ja 2019) ja taloudenhoitaja Tapani Vuopala.

Tiedustelut: juha-pekka@jripatti.net

Rantatoimikunta 2019

Kokoonkutsuja Juha-Pekka Ripatti, Kai Haapamäki, Urpo Kotipalo, Pekka Puomio, Markku Rantalainen ja Juha Vepsäläinen.

Tiedustelut: juha-pekka@jripatti.net

Tapahtumatoimikunta 2019

Kokoonkutsujaa ei nimetty, Lea Ala-Peijari, Asko Forsberg, Kiira Forsberg, Juha Kallanranta, Ritva Kallanranta, Pirjo Kolari, Siru Kotipalo, Tapani Mäkelä, Tuula Mäkelä, Hannu Salonen, Saira Salonen, Carolina Sierimo, Kimmo Sierimo, Sirkka-Liisa Sierimo, Juha Vepsäläinen, Anni Vesala, Erkki Vesala, Leena Virtanen ja Martti Virtanen.

Tiedustelut: tapahtumat@jupperi.fi

Tiedotus- ja perinnetoimikunta 2019

Kokoonkutsuja Juha-Pekka Ripatti, Lea Ala-Peijari, Kai Haapamäki, Urpo Kotipalo, Seija Kotipalo, Siru Kotipalo, Anneli Liimatainen, Eeva-Riitta Puomio, Pekka Puomio, Matti Riitoja ja Silve Sahlan.

Tiedustelut: juha-pekka@jripatti.net

Kaava- ja ympäristötoimikunta 2019

Kokoonkutsuja Pekka Perttula, Klaus Hamström, Sirpa Hertell, Jukka Koskimäki ja Eeva-Riitta Puomio.

Tiedustelut: pekkapert@gmail.com

Seniorikerho 2019

Seniorikerho kokoontuu Tammenterholla kuukauden kolmantena torstaina klo 13-15.

Tiedustelut Anja Tarvas, 050 5641173, anja.tarvas@saunalahti.fi

Sukututkimuskerho 2019

Sukututkimuskerho kokoontuu Tammenterholla parillisten viikkojen keskiviikkona klo 18.

Tiedustelut Anja Tarvas, 050 5641173, anja.tarvas@saunalahti.fi

Jumppa 2019

Jumppa torstaisin klo 19-20 Jupperin koululla.

Yhteyshenkilö Teija Kuusijärvi, teija.kuusijarvi@gmail.com, 040 7735880.

Mikäli et ole vielä mukana yhdistyksen toiminnassa, ota yhteyttä toimikuntien jäseniin ja tule mukaan!

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

LAUSUNTO

8.12.2018

Helsingin seudun liikenne

HÄMEENLINNANVÄYLÄN JA VIHDIINTIEN LINJASTOSUUNNITELMALUONNOS

Arvoisat HSL:n linjastosuunnittelijat,

Jupperin Omakotiyhdistys ry. edustaa noin 950 jupperilaista kotitaloutta, joille Hämeenlinnanväylän ja Vihdintien linjastosuunnitelman toteutumisella esitetyssä muodossaan olisi merkittävää haittaa.

Tässä suunnitelmaluonnoksessa runkolinja 300 Elielinaukio-Vihdintie-Pähkinärinne-Myyrmäki korvaisi nykyiset Vihdintien suuntaiset seutuyhteydet (321, 322, 332, 345) Länsi-Vantaalle ja Pohjois-Espooseen. Näistä seutuyhteyksistä 321 on jupperilaisten suora linja-autoyhteys Helsinkiin matka-ajan ollessa noin 1 tunti.

Haluamme kiinnittää huomionne siihen, että HSL:n hallitus on hyväksynyt Pohjois-Espoon ja Leppävaaran linjastosuunnitelman kokouksessaan 27.3.2018. Tässä päätöksessä seutulinja 321 säilytettiin ilman muutoksia. Esitystä valmistelivat yhdessä sekä HSL:n että Espoon kaupungin edustajat.

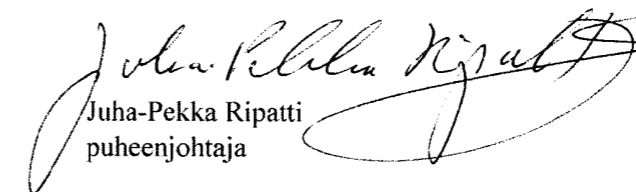
Tavoitteena oli suunnitella Pohjois-Espoon ja Leppävaaran alueelle tehokas ja selkeä linjasto, joka palvelee liityntää runkoyhteyksille ja joukkoliikenteen solmukohtiin sekä vahvistaa yhteyksiä Helsingin kantakaupunkiin ja muualle huomioiden toimivat työ- ja koulumatkayhteydet.

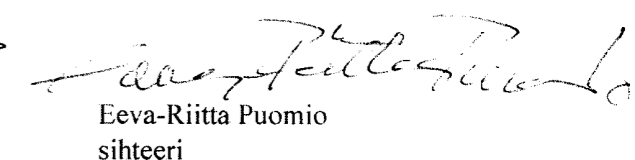
Esitys Jupperin Omakotiyhdistys ry. esittää, että seutulinjaa 321 ei lakkauteta.

Perustelut HSL:n hallitus on hyväksynyt 27.3.2018 seutulinja 321 säilymistä Pohjois-Espoon ja Leppävaaran linjastosuunnitelmassa. Kyseisen päätöksen perustelut ovat edelleen olemassa.

Linjastosuunnitelmien laadinnassa tulisi asettaa tavoitteeksi mahdollisimman nopeat ja riittävät yhteydet henkilöiden siirtämiseksi paikasta toiseen. Varsinkin, jos yhtenä tavoitteena on myös vähentää yksityisautoilua. Jos tämä on tavoitteena, niin silloin suorien seutuyhteyksien poistaminen on väärä ratkaisu.

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY.

Juha-Pekka Ripatti
puheenjohtaja

Eeva-Riitta Puomio
sihteeri

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

LAUSUNTO

4.12.2018

Valtuuston neuvottelutoimikunnan jäsenet

JUPPERIN KOULUN UUDISRAKENTAMISEN AIKATAULU

Arvoisat espoolaiset valtuustoryhmien puheenjohtajat, Jupperin Omakotiyhdistys edustaa noin 950 jupperilaista kotitaloutta, joille sekä Jupperin koulu että Laaksoalahden kirjasto ovat merkittäviä instituutioita jokapäiväisessä elämässä.

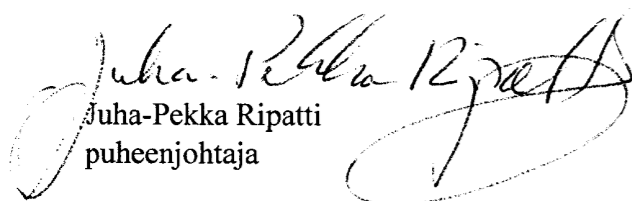
Olemme hyvin tietoisia viime syyskuisesta Espoon valtuustoryhmien puheenjohtajien yksimielisestä neuvottelutuloksesta koskien toimitilainvestointiohjelmaa, sekä Espoon kaupungin Koulut kuntoon –ohjelmaa. Tuolloin oli löydetty poliittinen yhteysymmärrys Jupperin koulun uudisrakentamisen aikataulusta vuosina 2024 – 2026.

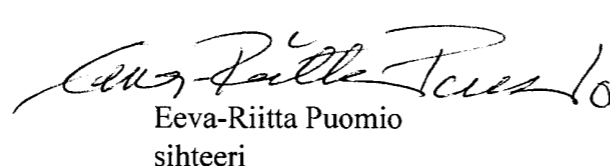
Olemme saaneet tietoomme, että kyseistä aikataulua oltaisiin nyt myöhentämässä vuosille 2027 – 2029.

Esitämme, ettei tällaista muutosta aikatauluun tehdä vaan alkuperäinen, jo kertaalleen hyväksytty aikataulu jäisi voimaan.

Olemme myös huolissamme Laaksoalahden kirjaston palvelujen säilymisestä, mikäli Jupperin koulun purkamis- ja uudelleenrakentamisaikataulu venyy vuosille 2027 – 2029. Meillä ei ole tietoa kirjaston sisäilman laadusta ja siitä, voisiko kirjasto jatkaa toimintaa nykyisissä tiloissaan, jos Jupperin koulun vanhat rakennukset ovat tyhjillään esimerkiksi seuraavat viisi – kahdeksan vuotta. Olisi kohtuutonta, jos jupperilaiset ja veiniläiset joutuisivat olemaan ilman kirjastopalveluita ja ilman Laaksoalahden kirjaston ystävät ry:n järjestämiä kirjailijavierailuita, lukupiiriä ja muita tapahtumia kyseisen ajanjakson.

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY.

Juha-Pekka Ripatti
puheenjohtaja

Eeva-Riitta Puomio
sihteeri

Jupperin koulun rakentamisaikataulu vahvistettu

Jupperin Omakotiyhdistys otti joulukuun alussa yhteyttä jupperilaisiin kaupunginvaltuutettuihin sekä valtuuston neuvottelutoimikunnan jäseniin, koska kaupunginjohtaja Jukka Mäkelä oli esittänyt Investointiohjelmaan 2019 – 2030 Jupperin koulun uudisrakentamisen aikatauluksi vuodet 2027 – 2029. Perusteluina olivat Jupperin koululle tulossa olevat korvaavat siirtokelpoiset rakennukset. Syyskuuisissa toimitilaneuvotteluissa Espoon valtuustoryhmien puheenjohtajat olivat kuitenkin sopineet Jupperin koulun suunnittelu- ja toteutusaikatauluksi vuodet 2024 – 2026. Eri tahojen yhteydenottojen vaikutuksesta valtuusto vahvisti aikaisemman aikataulun kokouksessaan 5.12.2018.

Jupperin koulun ensimmäinen siirtokelpoinen rakennus otetaan käyttöön tammikuussa 2019. Tässä rakennuksessa on 12 luokkatilaa ja näihin tiloihin siirtyvät luokat 3 – 6. Nämä tilat eivät kuitenkaan riitä, vaan toisen saman kokoisen parakin rakentaminen alkaa ensimmäisen valmistuttua. Valmistu pitäisi olla viimeistään kesällä. Kaiken kaikkiaan saman kokoisia siirtotiloja tulee olemaan kolme rakennusta peräkkäin.

Vanhaan koulurakennukseen jäävät kevätlukukaudeksi 2019 kielenopetus ja käsityöluokat sekä oppilashuolto ja hallinto. Näissä tiloissa on käytössä leikkaussalitoisia ilmanpuhdistimia. Liikunta- ja ruokasali sekä keittiö toimivat vanhassa koulurakennuksessa rakennuksen purkamiseen asti.

Viimeisiä moduuleita nostetaan paikoilleen ensimmäiseen siirtotilaan 22.11.2018.

Uuden, yksirakennuksisen koulun tulisi valmistua vuonna 2026. Tällöin kaikki luokat, myös Laaksoalahden yksikkö- ja kakkosluokkalaiset, siirtyvät uusiin koulutiloihin. Uudisrakennukseen on tulossa tilat myös päiväkodille ja kirjastolle, mahdollisesti myös yhdistysten käyttöön soveltuvia tiloja.

JUHA-PEKKA RIPATTI
päätoimittaja
KUVA: JUHA-PEKKA RIPATTI

Kerro juttuvinkki

Luontohavainto, hauska sattumus, kiinnostava tapahtuma? Onko sinulla mielessäsi aihe, josta kannattaisi kertoa JOY-lehden lukijoille? Otitko valokuvan, joka kertoo pienen tai isomman tarinan Jupperista? Vinkkaa siitä toimittajalle: toimitus@jupperi.fi

Jupperin jouluvalot sytytettiin viidennen kerran

Jupperin jouluvalot sytytettiin 1. adventtisunnuntaina pikkupakkasessa maan ollessa lumeton. Järjestyksessä tänä oli nyt jouluvalojen sytyttämisen viides kerta. Kun katsoo Tammenterhon pihakuusta, voi huomata, kuinka paljon pihakuusi on kasvanut viidessä vuodessa. Tuolloin jouluvalot olivat puun latvassa.

Tammenterhon pihalle oli kokoontunut noin 60 aikuista ja innokasta lasta, nuorimpien ollessa lastanvaunuisa, aloittamaan Joulun ajan odotusta. Lumettomuudesta huolimatta, kaikkien riemuksi, Joulupukki saapui paikalle suurta lahjasäkkiä kantaen.

TEKSTI: JUHA-PEKKA RIPATTI

Etsi Karakallion miniveistokset

Karakalliossa liikkua kannattaa nyt nostaa katse ylös! Kerrostalojen seinille ja lähiluontoon on ilmestynyt kaksikymmentä jännittävää hahmoa tarkkailemaan kaupungin menoa. Näitä 15 sentin korkuisia, sementistä tehtyjä miniatyyriveistoksia voi nähdä esimerkiksi lukemassa kirjaa kirkon lähellä, seisoskelemassa pikkuisilla parvekkeilla tai kurkistelemassa ulos linnunpöntöstä.

Kyseessä on espanjalaisen kuvanveistäjä Isaac Cordalin pysyvä kaupunkitaide-teos, jonka hän toteutti Karakallioon viime syyskuussa osana UPEA18-kaupunkitaidefestivaalia.

Cordal on tullut kansainvälisesti tunnetuksi näistä miniatyyrihahmoistaan, joita hän on sijoitellut jo muun muassa Pariisiin, Brysseliin ja Malmöseen. Hahmot elävöittävät kaupunkien katukuvaa, ja niiden avulla taiteilija esittää myös omia huomioitaan, sekä arkisia että kriittisiä, maailman menosta.

Hahmot löytyvät Karakallion keskustasta, halkaisijaltaan kilometrin suuruiselta alueelta. Nyt silmä tarkkana!

Karakallio Creative tuo taidetta keskelle arkea

Miniveistokset ovat osa viime vuonna käynnistynyttä Karakallio Creative -hanketta, joka elävöittää Karakallion aluetta taiteella ja tapahtumilla.

Hankkeen ensimmäinen toteutus on nähtävillä kerrostalon päädyssä osoitteessa Karakalliontie 5, johon argentiinalainen taiteilija Pastel maalasi toukokuussa 2018 kasviaiheisen seinämaalauksen eli muraalin nimeltä 'No East No West'. Tämä oli jo Karakallion toinen muraali. Ensimmäisen toteutti vuonna 2017 Teemu Mäenpää ikuistamalla suutelevan pariskunnan Karakalliontie 1:een osana UPEA17-festivaalia.

Viime marraskuussa ostoskeskuksen läheisyydessä järjestetty Koe Karakallio Creative -tapahtuma keräsi puolestaan tuhansia kävijöitä lumoutumaan brittiläisen media-työryhmä Squidsoupin interaktiivisesta 'Submergence'-nimisestä valotaideteoksesta. Valtavan valoteoksen sisällä koettiin suuria tunteita ja valokuvattiin tuhansia kuvia!

Karakalliosta on nyt muodostumassa taiteellisesti korkealaatuinen kaupunginosa, jossa taide tuodaan keskelle julkista tilaa osaksi asukkaiden arkea ja ympäröivää luontoa.

Karakallio Creative -hankkeen toteuttaa Elävä Espoo ry, joka kuuluu julkisen taiteen kehittämishankkeita koordinoivaan Upeart-taidekollektiiviin. Karatalo osallistuu taidehankeyhteistyöhön, ja Karakallio-Seuralla on ollut merkittävä rooli hankkeen käynnistämässä ja suunnittelussa.

TEKSTI: MINNA HELKIÖ
KUVAT: UPEART

Lue lisää hankkeesta:
www.karakalliocreative.com

Laaksolahden kappelin 15 v. juhlamessu

Laaksolahden kappelissa vietettiin ensimmäistä adventtisunnuntaita 2. joulukuuta 2018 syntymäpäivien merkeissä. Arkkitehtitoimisto Helamaa & Pulkkinen Oy:n suunnitteleman kappelin käyttöönotosta on kulunut 15 vuotta. Juhlamessu keräsi kappelin täyteen seurakuntalaisia.

Syntymäpäivien ja adventin kunniaksi järjestettiin näytelmällinen juhlamessu, jossa yleisöllä oli oleellinen ja aktiivinen rooli täydentämässä näyttelijöiden suorituksia. Esiintyjinä oli useita yksittäisiä henkilöitä, laulu-, tanssi- ja lapsiryhmiä. Åsa-aasin esiintyminen juhlamessussa kaatui ramppikuumeeseen, mutta kaikki halukkaat pääsivät rapsuttamaan pitkäkorvaa kappelin pihalla. Juhlamessussa tarjottiin myös ehtoollinen.

Kappelialin alkuperäiset kirkkotekstiilit on suunnitellut Kristiina Nyrhinen. Juhlamessun jälkeen esiteltiin tekstiilitaiteilija Anna Matilaisen suunnittelemat uudet kirkkotekstiilit. Espoon tuomiokirkkoseurakunta tarjosi juhlamessuun osallistuneille lähi-itämaisen keittolounaan.

TEKSTI: JUHA-PEKKA RIPATTI
KUVA: JOUNI LIIMATAINEN

Joulukonsertti Laaksolahden kappelissa

Laaksolahden kappelissa pidettiin tunnelmallinen joulukonsertti 15.12.2018. Huolimatta joulun läheisyydestä oli yleisöä saapunut paikalle puolisen sataa. Vapaehtoisen ohjelmalehtisen myynnillä saatu tuotto luovutettiin WWF:lle ilmaston lämpenemisen torjumiseen. Konsertin järjestäjinä toimivat Raili Poijärvi-Salmela ja Lea Ala-Peijari.

Tilaisuuden aluksi pastori Mari Mathlin lausui tervetuliaissanat. Joulukonsertin aloitti kvartetti Päivi Kärkäs, oboe; Raili Poijärvi-Salmela, viulu; Susanna Pajukangas, piano ja Lauri Suonio, sello.

Suurimmalle osalle yleisöä soittajat olivat tuttuja, koska he olivat olleet soittamassa kamarimusiikkia täällä aikaisemmin useamman kerran ns. kesäkonsertissa. Musiikot olivat valinneet kappaleet seuraavilta säveltäjiltä: J. Duda, J. Tranchant, Haydn Wood, L. Pasquet, J. Sibelius, J.S. Bach ja W.A. Mozart esittäen muun muassa Tranchantin Orvokkikimpun, Haydn Woodin Picardyn ruusut sekä Sibeliuksen Valse tristen.

Välillä nautimme iloisen seurustelun lomassa Jupperin Omakotiyhdistyksen tarjoamaa glögiä.

Toisella puoliajalla kvartetti Päivi Kärkäs, oboe, Raili Poijärvi-Salmela, viulu, Adolfo Giuliani, alttoviulu ja Lauri Suonio, sello esittivät J.S. Bachin Adagion ja F. Händelin Ilo, Rauha. Kuulimme

myös seuraavat kappaleet: Bachin Ilo ja riemu, Adolfo Giuliani, alttoviulu sekä Piazzola, Ave Maria, Päivi Kärkäs, oboe.

Konsertin päätteeksi lauloimme yhteislauluna kaikkien tuntemia joululauluja: F. Gruberin Jouluyö, Mendelssohnin Enkellaulu kajahtaa, Händelin Riemuitse maa, kun kuningas. Konsertti päättyi juhlavalla yhteislaululla Enkeli taivaan.

TEKSTI: LEA ALA-PEIJARI, ANNELI LIIMATAINEN
KUVA: PEKKA PUOMIO

Yhteen veto Jupperin Omakotiyhdistyksen syyskokouksesta 2018

Selvitys Palomäen kiinteistöstä

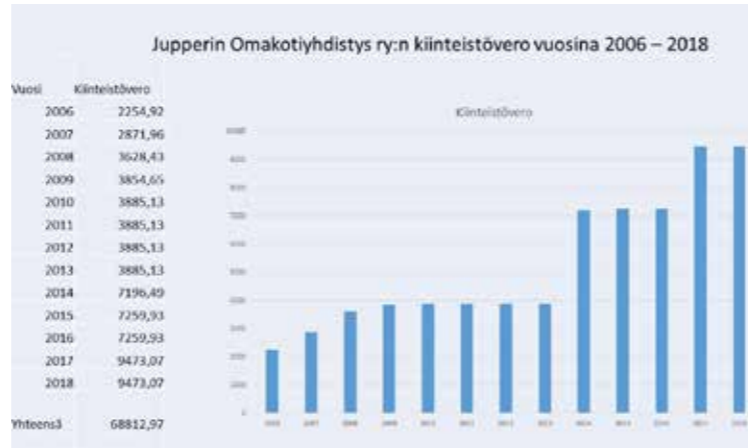
Vuoden 2017 syyskokouksessa johtokunta velvoitettiin tekemään vuoden 2018 aikana selvitys yhdistyksen omistamasta rakentamattomasta Palomäen kiinteistöstä. Itse asiassa kyse on kahdesta erillisestä kiinteistöstä. Itse asiassa kyse on kahdesta erillisestä kiinteistöstä osoitteessa Palomäentie 16, joista toinen on kaavoitettu erillispientalojen korttelialueeksi (AO) ja toinen lähivirkistysalueeksi (VL) (Kuva 1). Selvityksen tarpeena olivat omakotiyhdistyksen maksamat kiinteistöverot (Kuva 2).

Johtokunta hyväksyi selvityksen sisällön esitettäväksi syyskokoukselle syyskokousta edeltävänä iltana. Puheenjohtaja Juha-Pekka Ripatti esitteli selvityksen ennen syyskokouksen alkua, jolloin se toimi alustuksena syyskokouksessa käsiteltävälle johtokunnan päätösesitykselle. Kyseisessä selvityksessä kerrottiin, miten Palomäen kiinteistö oli päätynyt Jupperin Omakotiyhdistyksen omistukseen, mitä johtokunta ja sen alainen taloustoimikunta olivat tehneet selvityksen laatimiseksi ja mitkä tekijät johtivat johtokunnan laatimaan päätösesitykseen asemakaavamuutosprosessin käynnistämiseksi.

Tärkeä asiaan liittyvä yksityiskohta on se, että Palomäen puisto perustettiin 29.9.2009 Espoon kaupungin toimituskokouksessa. Tuolloin kaupunki rajasi puistoalueen siten, että ulkopuolelle jäivät omakotiyhdistyksen ja As. Oy Espoo Palomäentie 12:n omistamat lähivirkistysaluekiinteistöt. Omakotiyhdistys lähetti Espoon kaupungille 14.10.2009 tarjouspyynnön ostaa omakotiyhdistyksen

Kuva 1. Jupperin Omakotiyhdistyksen kiinteistöomistus osoitteessa Palomäentie 16.

Kuva 2. Vuoden 2018 kiinteistöveron kokonaismäärästä lähivirkistysalueen kiinteistöveron osuus on 300 euroa.

VL-kiinteistö. Kaupungin ostotarjous oli 68.000 € (= n. 12 €/m²), eikä se johtanut jatkotoimenpiteisiin.

Kun selvitystä lähettiin tekemään, vaihtoehtoina olivat: 1) ei tehdä mitään, 2) myydään tontti 14, 3) haetaan asemakaavamuutosta puistoksi kaavoitetun alueen muuttamiseksi pientaloalueeksi ja jos tässä onnistutaan, myydään tontti 14 ja "puistoalue" yhdessä tai 4) omakotiyhdistys rakentaa tontille 14 sellaisen rakennuksen, joka riittää alentamaan kiinteistöveron. Tällä evästyksellä puheenjohtaja Ripatti tapasi 23.4.2018 Espoon kaupunkisuunnittelukeskuksen asemakaavapäällikkö Ossi Keräsen ja aluearkkitehti Christian Olluksen.

Kaikista läpikäytyistä vaihtoehdoista he suosittelivat asemakaavamuutosta ja toivoivat, että As. Oy Espoo Palomäentie 12 osallistuisi myös asemakaavamuutoshakemukseen. Tapaamisen johdosta kaupunkisuunnittelukeskuksessa pistettiin vauhtia asioihin ja kolme päivää myöhemmin asemakaavainsinööri Otto Mäkelä lähetti lähtötietoselvityksen Palomäentie 16:sta ympäristöineen.

Tässä lähtötietoselvityksessä todettiin muun muassa, että "...yleiskaavalliset tavoitteet ovat kaupunkirakenteen tiivistäminen sekä riittävien viheralueiden ja viheryhteyksien varmistaminen Vantaan puolelle ja Leppävaaraan. Asemakaavan muuttaminen siten, että VL-alue muutettaisiin asumiseen, ei ole ristiriidassa yleiskaavan tavoitteiden kanssa. Kaupunkisuunnittelukeskus suhtautuu myönteisesti asemakaavan muuttamiseen."

Kaupunkisuunnittelukeskuksen viesti oli niin yksiselitteisen selvä, ettei johtokunnassa harkittu enää muita vaihtoehtoja. Johtokunta valtuutti puheenjohtaja Ripatin ja taloudenhoitaja Vuopalan valmistelemaan ase-

makaavamuutosprosessin käynnistämistä apunaan Arkkitehtitoimisto Matti Iramo Oy ulkopuolisena asiantuntijajana.

Nopealla aikataululla arkkitehtitoimisto laati ensimmäisen tontinkäyttösuunnitelman, jonka johtokunta hyväksyi keskustelun avaajaksi. Tammenterhossa järjestettiin 19.6.2018 tapaaminen Palomäentie 19:n ja As. Oy Espoo Palomäentie 12:n edustajille. Puheenjohtaja Ripatti lähetti kutsuille etukäteen myös lähtötietoselvityksen, koska omakotiyhdistys halusi toimia avoimesti ja läpinäkyvästi.

Kesäkuisessa tapaamisessa edellä mainitut tahot pyysivät tekemään muutoksia tontinkäyttösuunnitelmaan. Päivitetty tontinkäyttösuunnitelma (Kuva 3) esiteltiin samoilta tahoille 20.9.2018. Tuolloin As. Oy Espoo Palomäentie 12:n edustaja ilmoitti, että he hyväksyvät vain voimassa olevan asemakaavan mukaisen rakentamisen, he eivät tule hakemaan asemakaavamuutosta omistamalleen VL-kiinteistölle ja että he tulevat vastustamaan omakotiyhdistyksen asemakaavamuutoshakemusta. Puheenjohtaja Ripatti ilmoitti, että omakotiyhdistys jatkaa keskustelua kaupunkisuunnittelukeskuksen kanssa lähtökohtana päivitetty tontinkäyttösuunnitelma.

Näin tapahtuikin tapaamisessa kaupunkisuunnittelukeskuksessa 5.10.2018. Tuossa tilaisuudessa asemakaavapäällikkö Keränen, aluearkkitehti Ollus ja asemakaavainsinööri Mäkelä eivät hyväksyneet tontinkäyttösuunnitelman versiota 27.6.2018 sellaisenaan. He lupasivat antaa ohjeistusta tarvittaville muutoksille lokakuun loppuun mennessä, mutta he eivät nähneet estettä asemakaavamuutosprosessin käynnistämiseksi.

Johtokunnan lokakuuisessa kokouksessa päätettiin johtokunnan esityksestä syyskokoukselle. Vaihtoehtoja oli tälläkin kertaa neljä: 1) Johtokunta ei tee esitystä syyskokoukselle. 2) Johtokunta tekee esityksen syyskokoukselle Jupperin Omakotiyhdistyksen omistaman ja Palomäessä sijaitsevan AO kaavamerkinnällä olevan kiinteistön 49-60-193-14 myymisestä. 3) Johtokunta tekee esityksen syyskokoukselle Jupperin Omakotiyhdistyksen omistamien ja Palomäessä sijaitsevien AO kaavamerkinnällä olevan kiinteistön 49-60-193-14 sekä VL kaavamerkinnällä olevan kiinteistön 49-60-193-302 myymisestä. 4) Jupperin Omakotiyhdistys hakee Espoon kaupungilta asemakaavamuutosta omistamansa ja Palomäessä sijaitsevan VL kaavamerkinnällä olevan kiinteistön 49-60-193-302 muuttamiseksi AO kaavamerkinnälle.

Päätöksentekoon liittyi moraalinen keskustelu siitä, voisiko omakotiyhdistys ottaa tarvittaessa kielteisen kannan muiden tahojen tekemiin vastaaviin lähivirkistysalueiden asemakaavamuutosesityksiin, jos omakotiyhdistys on itse hakenut asemakaavamuutosta omistamalleen lähivirkistysalueelle? Avoimessa äänestyksessä vaihtoehto 4 sai seitsemän ääntä ja vaihtoehto 2 sai kaksi ääntä. Johtokunnan esitys syyskokoukselle oli siten vaihtoehto 4.

15.10.2018 lähetetyssä sähköpostissa aluearkkitehti Ollus ei nähnyt ongelmaa siinä, että "...tämä pieni ja virkistyskäytön kannalta marginaalinen pienehkö osa VL-alueesta kaavoitettaisiin korttelialueeksi." Hän lähetti 30.10.2018 uuden sähköpostiviestin, jossa ei tullutkaan ohjeita ton-

Kuva 3. Päivitetty tontinkäyttösuunnitelma 27.6.2018, jossa oli huomioitu kahden lähinaapurin muutosesitykset.

tontinkäyttösuunnitelman muokkaamiseksi. Sen sijaan hän ilmoitti, "ettei kaupunkisuunnittelukeskus tule puoltamaan omakotiyhdistyksen mahdollista kaavamuutoshakemusta, vaan kaavamuutoshakemukseen tultaisiin valmistelemaan kielteinen päätösesitys kaupunkisuunnittelulautakunnalle. Alueelle rakentamisen tulee perustua voimassa olevaan asemakaavaan." Pääperusteluna oli se, että As. Oy Espoon Palomäentie 12 ei lähde mukaan kaavamuutosesitykseen. Soittaessani Ollukselle hän kertoi Jupperista tulleen myös paljon yhteydenottoja koskien johtokunnan esitystä.

Tämä viimeinen sähköpostiviesti veti maton johtokunnan esityksen alta.

Syyskokouksessa runsaasti osallistujia

JOY:n sääntömääräinen syyskokous pidettiin Laaksolahtitalon aulassa 14.11.2018. Kokoukseen osallistui 45 ääni-oikeuttua varsinaista jäsentä, viisi perhejäsenentä ja yksi yhdistyksen ulkopuolinen henkilö. Edeltävänä iltana olleessa johtokunnan kokouksessa oli hyväksytty viisi uutta varsinaista jäsentä ja yksi perhejäsen, joista kolme varsinaista jäsentä osallistui syyskokoukseen. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Juha-Pekka Ripatti ja kokous todettiin lailliseksi ja päätösvaltaiseksi.

Sääntömääräisen syyskokouksen tärkeimmät päätettävät asiat olivat tulevan toimintavuoden 2019 toimintasuunnitelman ja talousarvion hyväksyminen, uusien johtokunnan jäsenten valinta erovuoroisten tilalle sekä esityslistan kohdassa 9 ollut johtokunnan esitys syyskokoukselle.

Vuoden 2019 toimintasuunnitelma hyväksyttiin "Yleistä"-kappaleeseen tehdyllä tekstilisäyksellä "Pyritään vaikuttamaan Laaksolahden kirjaston palvelujen säilymi-

seen myös tulevaisuudessa." Vuoden 2019 talousarvioesitys hyväksyttiin muutoksitta. Varsinaisen jäsenen liittymismaksu on 30 euroa, perhejäsenen liittymismaksu 25 euroa ja henkilöjäsenen liittymismaksu 20 euroa. Vuosittaista jäsenmaksua ei peritä varsinaisilta jäseniltä, perhejäseniltä eikä henkilöjäseniltä vuonna 2019.

Kannatusjäsenmaksu yksityiseltä henkilöltä on 80 euroa/vuosi ja kannatusjäsenmaksu yhteisöltä 200 euroa/vuosi. Puheenjohtajan palkkio on 600 euroa, sihteerin palkkio 520 euroa ja taloudenhoitajan palkkio samoin 520 euroa vuodessa. Johtokunnan jäsenten kokouspalkkio on 20 euroa/kokous. JOY-lehden toimitussihteerin ja taittajan vuosipalkkiot ovat 400 euroa. Tilintarkastajille maksetaan laskun mukaan.

Yhdistyksen johtokunnan puheenjohtaja valitaan aina vuodeksi kerrallaan. Johtokunnan puheenjohtajaksi 2019 valittiin yksimielisesti Juha-Pekka Ripatti. Johtokunnan jäsenet valitaan aina kolmivuotiskaudeksi. Kaikki erovuoroiset johtokunnan jäsenet, Kimi Forsberg, Minna Helkiö ja Heikki Kulusjärvi, olivat ilmoittaneet etukäteen, etteivät asetu ehdolle uuteen johtokuntaan. Johtokunnan

jäseniksi kaudelle 2019 – 2021 valittiin yksimielisesti Pekka Perttula (JOY:n pj. 1981 - 1989), Carolina Sierimo ja Reino Tammela. Yhdistyksen toimintavuoden 2019 toiminnan-tarkastajaksi valittiin Timo Kallioniemi ja varatoiminnantarkastajaksi Anja Tarvas.

Esityslistan kohdassa 9 oli käsiteltävänä johtokunnan esitys 9.10.2018: "Jupperin Omakotiyhdistys hakee Espoon kaupungilta asemakaavamuutosta omistamansa ja Palomäessä sijaitsevan VL kaavamerkinnällä olevan kiinteistön 49-60-193-302 muuttamiseksi AO kaavamerkinnälle." Esityksestä suoritettiin avoin äänestys, jossa johtokunnan esitystä kannatti 13 äänioikeutta jäsentä, vastusti 28 jäsentä ja kaksi äänesti tyhjää. Syyskokous hylkäsi siten johtokunnan esityksen.

Tämän päätöksen seurauksena uusi johtokunta aloittaa alusta työn niiden vaihtoehtojen selvittämiseksi, joilla yhdistyksen kiinteistöverotaakkaa voitaisiin pienentää.

JUHA-PEKKA RIPATTI
Puheenjohtaja
KUVA: PEKKA PUOMIO

Runoryhmä

Olen runojen rakastaja. Olen lukenut ja esittänyt niitä pienestä pitäen. Ne ovat olleet oivallisia matkumppaneita elämäni eri vaiheissa ohjaten, opastaen, voimaannuttaen. Runo on äärimmilleen hiottu kirjallisuuden laji, kielellisesti latautunut, ajatukseltaan monisäikeinen ja kerroksinen. Runo sisältää lukuisia eri merkityksiä, jot-

ka vaihtelevat lukijansa ja kuulijansa mukaan. Usein runo lähtee ristiriidan pohjalta ja aiheuttaa hämmennystä, jonka kohtaaminen voi johtaa hedelmälliseen prosessiin.

Olen käyttänyt runoja välineenä työskennellessäni seurakunnassa, psykiatrisessa hoitotyössä ja opetustyössä hoitoalan opettajana. Runo voi olla ja apuväline hoito-

todellisuuden kuvastajana ja hoitamisen ydintehtävän selkeyttäjänä.

Runoryhmä-ajatuksen löysin yllättäen työskennellessäni Helsingin Diakonissalaitoksen psykiatrisella osastolla Bembölessä. Olin vakuuttunut runojen terapeuttisesta voimasta ja otin niitä ohjaamieni keskusteluryhmien virikkeiksi. Minua viehätti Anaïs Ninin teksti "Tiede voi ehkä parantaa, mutta vasta elämän runollinen valaiseminen saa potilaani rakastumaan elämään, herättää heissä uudestaan elämännälän."

Runo on sanataidetta. Sanojen tarkoitus on niiden vaihtaminen, yhteyden rakentaminen ja elävän vuorovaikutuksen aikaansaaminen. Runon vaikutuskeinoja ovat rytmi, kielikuvat, vertauskuvat, symbolit, joiden kautta voi samaistua runon puhujaan, löytää sanoja omille tunteille ja puhua niistä.

Samoihin aikoihin 1982 läheisen Jorvin sairaalan psykiatrisella osastolla alkoi runoterapia-ryhmä. Runoterapia-toiminta alkoi Yhdysvalloissa psykiatrien ja runoilijoiden toimesta 1950-luvulla. Suomessa käytäntö vakiintui 1970-80-luvuilla.

Runoterapiaryhmä, jota ohjaan nykyään Karakappelissa, on tavallaan jatkoa ryhmälle, jota aloin pitää Leppävaaran seurakunnassa diakonissana työskennellessäni noin 30 vuotta sitten. Ryhmän lisäksi meillä oli myös lausuntaryhmä, joka esiintyi usein tietyin teemoin Leppävaaran kirkossa. Järjestimme myös Runoviikonlopun "Runo elää ja hoitaa" Hvittorpin leirikeskuksessa 1987. Samoin mieliinpainuva ja ainutlaatuinen oli runoillallinen herkulisine aterioineen, runokirja-arpajaisineen.

Runoryhmä loppui lähtiessäni opiskelemaan. Työskentelin sen jälkeen muilla paikkakunnilla. Kun palasin eläkkeelle jäätyäni Espooseen, lukuisten pyyntöjen ja toiveiden jälkeen aloitimme innostuneena uudelleen noin viiksen vuoden jälkeen. Kokoonnuimme joka toinen tiistai pariiksi tunniksi lukemaan ja tutkistelemaan runoja. Jokainen valitsee itselleen runonipusta summamutikassa runon ja tutustuu siihen hiljaisuudessa ensin itsekseen. Luettu runo on vastaanottotapahtuma. Lukija voi kokea: tämä runoilija kirjoittaa juuri minusta minulle. Runon ja lukijan tiedostamattomat kohtaavat. Kun runo menee perille, tapahtuu oivallus, liikkahdus runon suuntaan. Hiljaisen tutkistelun jälkeen runon saaja jakaa henkilökohtaisen kokemuksensa toisille "joku muukin on kokenut samalla tavalla". Välttämättä kaikkien ei tarvitse ymmärtää runoja samalla tavalla, eikä se edes ole mahdollistakaan. Runo luo usein alkuun epäselvän tilanteen, johon lähdetään etsimään ratkaisua elämyksellisellä tasolla. Joka tapauksessa runot ja niiden jakaminen herättävät aktiivista keskustelua, hiljaista ihmettelyä, iloa, surullisuutta, välillä hiljaisuuttakin. Runo ei pyritä analysoimaan eikä välttämättä etsimään sille runoilijan tarkoittamaa tulkintaa. Jokainen ottaa elämyksellisesti sen, mitä runosta tarvitsee kokemuksensa, persoonallisuutensa ja taustansa mukaisesti. Vuorovaikutusprosessissa runo avautuu kuin kukka monin terälehdin.

Jossakin vaiheessa sanojen liikkeitä, syväkelluksia ihastellessamme päätimme koota lempirunojamme ja kutsua runon ystäviä iltapäivän runohetkeen "Tämän runon

tahtoisin kuulla" / "Tämän runon tahtoisin jakaa" -teemalla. Tilaisuudesta muodostui menestys, joka innosti meitä jatkamaan ja kehittämään tapahtumaa. Järjestimme runollisia iltapäiviä eri teemoin vuodenaikoihin, pyhäpäivään ym. liittyen. Runoesityksen "Aurinkolaulu kaukana Assisista" Fransiskus Assislaisen hengessä esitimme myös Rauman seurakunnassa.

Myöhemmin koostimme ohjelmia meille rakkaiksi tulleiden runoilijoiden teksteistä. Anna-Maija Raittila, Rakel Liehu, Aale Tynni, Eeva-Liisa Manner, Helvi Juvonen saivat omat iltapäivänsä.

Yhdistimme alusta alkaen runoihin musiikin. Löysimme sellon, nokkahuilun ja pianon soittajia sekä Soili Hakaman, äänimaljojen, soivien kulhojen ja hiljaisen rukouslaulun taitajan. Myöhemmin yhteistyö tanssitaiteilija Riitta Vainion ja Taina Huomanin kanssa mahdollistui rikastuttamalla ihmeellisesti kokonaisuutta. Myös keraamikko/ savitaitelija Milja Kolmonen toi töitään elävöittämään esitystä. Nämä kaikki elementit asettuivat vuorovaikutukseen täydentäen runon sanomaa.

Jo antiikin Kreikassa tajuttiin runouden ja sielunhoidon yhteys. Apollo oli antiikin Kreikassa runouden ja lääketieteen jumala. On mielenkiintoista tietää, että jo silloin yhdistettiin toisiinsa taiteen eri ilmaisulajeja, tunne-elämän häiriöiden hoitoa varten. Melankoliaa sairastaville määrättiin huilun soittoa, tanssia ja lyriikkaa. Platon puhuu "kauniista sanasta" (logos, kaios), joka on hänen mukaansa tärkein keino sielunelämän harmonian ja tasapainon luomisessa.

Eräs tärkeä seikka runollisissa iltapäivissä on ollut esityksen jälkeiset runokahvit. Jokainen osallistuja on saanut oman runon, jonka on voinut lukea ääneen runokahveilla. Lähes jokainen on halunnut lukea saamansa runon. Jokainen runo on puhutellut, siitä on ollut iloa ja yhteistä ihastusta runojen moninaisesta rikkaudesta.

Viimeisin runollinen iltapäivämme teemana oli runoilija Mirikka Rekolan aforismi "Päästäkää irti parantavat epidemiat. Johan on kumma, ellei niitä ole". Lähdimme etsimään runosta parantavia energioita ja niitähän löytyi. Oli riemastuttavaa, havahduttavaa, hiljentävää, löytää useiden eri runoilijoiden puhuttelevia tekstejä aiheesta. Vierailimme esityksen kanssa myös Suomen Sairaanhoidtajain Kristillisen Seuran kesäpäivillä.

Yhteenvetona runon rikkaudesta sanottua eri julkaisuissa, jotka allekirjoitamme:

Terveyttä runoista.

Runo elää ja hoitaa.

Runo auttaa arjessa ja arjesta pois.

Runo liikuttaa mieltä.

Runon kuvakieli ehyyttää.

Runo tiedon lähteenä.

Runo voi parantaa jotain.

Runon äärellä löytyvät kadotetut tunteet.

Runot ehyyttävät, parantavat.

Runo päivässä pitää mielen virkeänä.

Runo pelastaa jopa itsemurhalta.

TEKSTI: LAHJAMARJATTA KORHONEN

Pääkaupunkiseudun tulevaisuuden liikennepoliittiset suuntalinjat

Jupperin Omakotiyhdistys lähetti joulukuun alussa lausunnon Hämeenlinnanväylän ja Vihdintien linjastosuunnitelmaluonnoksesta (kts. s.7). Ennen vuoden vaihdetta julkaistiin myös kaksi merkittävää tulevaisuuden liikennepoliittikka hahmottavaa asiakirjaa: Liikenteen ilmasto- ja ympäristöpolitiikan työryhmän loppuraportti "Toimenpideohjelma hiilettömään liikenteeseen 2045" sekä Helsingin seudun maankäytön, asumisen ja liikenteen MAL 2019-suunnitelmaluonnos.

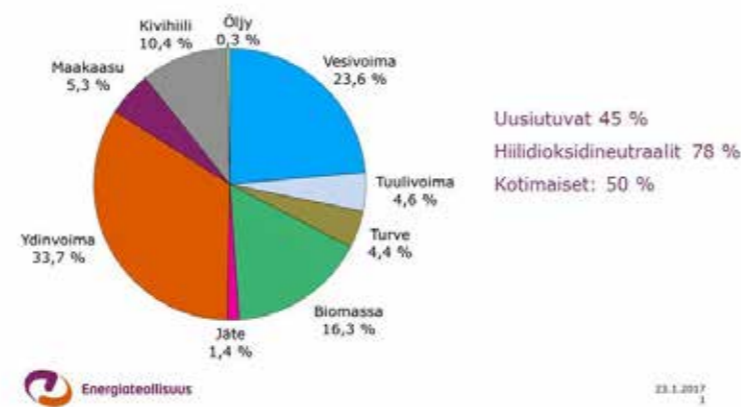
Näistä kahdesta ilmasto- ja ympäristöpolitiikan työryhmän loppuraportti sai runsaasti julkisuutta ja kritiikkiä osakseen. Työryhmä oli asettanut seuraavat tavoitteet: Henkilöautojen käyttö vähenee tulevaisuudessa henkilöiden käyttäessä muita liikumisluotoja, nolla- ja vähäpäästöisten ajoneuvojen osuus ajoneuvokannasta lisääntyy nopeasti, tavarankuljetuksia tehostetaan ja uusiutuvien polttoaineiden käyttöä lisätään.

Lukuina tuo edellinen tarkoittaa noin 670.000 sähköautoa ja noin 130.000 kaasuautoa vuonna 2030, sekä noin 2 miljoonaa sähköautoa ja noin 250.000 kaasuautoa vuonna 2045. Diesel- ja bensiiniautojen myyntiä ei kielletä, mutta fossiilisten (maaöljypohjaisten) liikennepolttoaineiden myynti loppuisi vuonna 2045, jolloin liikenne olisi kokonaan hiilineutraali.

Vuonna 2017 suomalaisten henkilöautojen keski-ikä oli 12 vuotta ja keskimääräinen romutusikä oli kasvanut 2010-luvulla yli 20 vuoteen. Tuolloin 2017 rekisterissä oli noin 2,7 miljoonaa henkilöautoa, joiden rahallinen arvo oli keskimäärin 3.600 euroa. Täytyy olla todellinen visionääri ja Pelle Peloton uskoakseen, että seuraavan 10-vuotiskauden aikana kolmasosa autokannasta uudistuisi. Varsinkin kun hybridi- ja täyssähköautojen valmistuskustannukset nousevat koko ajan. Mahtaako edes autoteollisuus saavuttaa tällaisia tuotantotavoitteita? Volkswagen myi viime vuonna globaalisti 100.000 lataushybridia ja täyssähköautoa, mikä ei ollut edes yhtä prosenttia yhtiön koko tuotannosta.

Liikennepoliittikka on ollut muutenkin tempoilevaa. Vuoden 2008 alusta tehtiin autoverotuksen kokonaisuudistus, jolla oli tarkoitus suosia ympäristöystävällisiä, vähän kuluttavia ajoneuvoja ja nopeuttaa autokannan uudistumista. Keinona oli autoveron eli käyttömaksun sitominen auton polttoainekulutukseen ja hiilidioksidipäästöihin. Muutoksen odotettiin lisäävän nimenomaan dieselautojen myyntiä. Ennuste toteutui ja vuonna 2008 ensirekisteröidyistä autoista lähes 50 prosenttia oli dieselautoja. Kymmenessä vuodessa dieselautoista on tullut virkamiesten ja poliitikkojen ympäristöongelma. Kansalaisille kyllä kelpaavat alemmyntiin tulleet käytetyt saksalaiset ja ruotsalaiset dieselit.

Sähköntuotanto energialähteittäin 2016 (66,1 TWh)

Kuva on julkaistu Energiategollisuuden kotisivuilla

Hybridi- ja sähköautojen määrän lisääntyminen edellyttää myös merkittäviä taloudellisia panostuksia autojen latausverkoston rakentamiseen, sähköntuotantoon ja itse autojen teknologiaan. Suomalaiset ovat kesämökkikansaa, joten peräkärry on tarpeellinen lisävaruste. Viime syyskuun lopulla kevyitä tavarankuljetusperäkärryjä oli rekisteröitynä noin 876.000 kappaletta. Tällä hetkellä vain muutamaan myynnissä olevaan täyssähköautomalliin saa asentaa vetokoukun. Muiden mallien voimalinjastoja ei ole suunniteltu kestämään peräkärryn aiheuttamaa ylimääräistä kuormitusta.

Fortumin toimitusjohtaja Peter Lundmark arvioi hiltain, että hiilineutraalius liikenteessä ja teollisuudessa voi kaksinkertaistaa sähkön kysynnän vuoteen 2050 mennessä. Fortumin tulevaisuudennäkymät ovat siis hyvät, sillä sähkön kuluttajahinta nousi 10 prosenttia vuonna 2018. Myös sähkönsiirtoverkkoja omistavilla yhtiöillä on erityisen ruusuiset tulevaisuudennäkymät.

Mistä tämä lisäsähkön tarve katetaan? Suomi ei ole omavarainen sähköntuotannossa, joten vuonna 2018 sähköä tuotiin naapurimaista 20 TWh, 23 prosenttia Suomen omasta sähkön tuotannosta. Teollisuuden voima (TVO) tiedotti syksyllä 2018, että myöhässä olevan Olkiluodon ydinvoimalan kolmas yksikkö (1.600 MW, 13 TWh) otettaisiin käyttöön tammikuussa 2020. Joulukuussa 2018 Fennovoima ilmoitti, että suunnitteilla oleva Hanhikiven ydinvoimalaitos (1.200 MW, 9 TWh) tuottaisi sähköä neljä vuotta suunniteltua myöhemmin eli vasta vuonna 2028. Olkiluoto 3:n ja Hanhikiven käyttöönotto vastaisivat nykyisen sähkön-

tuonin määrää. Jos toimitusjohtaja Lundmarkin ennustus toteutuu, niin nyt jo pitäisi suunnitella viittä lisäydinvoimalaa, mikäli lisäsähkötarve halutaan tuottaa hiilineutraalisti.

Lisäsähköä voitaisiin tietysti tuottaa lisäämällä vesivoimaa patoamalla jokia ja rakentamalla tekoaltaita. Tämä edellyttäisi kuitenkin merkittävää yleisen mielipideilmaston muutosta ja lainsäädännön muuttamista. Voitaisiin myös lisätä tuulimyllypuistoja, mutta niiden ongelmia ovat maisema- ja meluhaitat, lintukuolemat sekä haitat ilmatilan tutkavalvonnalla. Yleinen mielipide tuskin riemastuisi fossiilisten (öljy, kivihiili, maakaasu) polttoaineiden käytön lisäämisestä sähköntuotannossa. Monien katseet ovat kääntyneet biopolttoaineisiin (puu eri muodoissaan, biokaasu, ja biojätteet), mutta eivät nämäkään vaihtoehdot ole ongelmattomia, vrt. palmuöljy biodieselin raaka-aineena. Yksikään esitetyistä vaihtoehdoista ei ole ongelmaton. Tuntuu myös nurinkuriselta Suomen pyrkiminen hiilineutraaliksi ostamalla ulkomailta lisäsähköä, joka olisi mahdollisesti tuotettu fossiilisia polttoaineita polttamalla!

Minua hämmästyttää myös ajatus heittäytyä vain sähkön tai maakaasun varaan tulevaisuuden liikenteen energialähteinä. Molempien jakelussa voi esiintyä pitkäkestoisia häiriöitä. Kriisitilanteen sattuessa katujen ja teiden varret täytyisivät nopeasti tyhjääkkuisista autoista. Suosittelemme iltalukemiseksi näin kovilla pakkasilla Ilkka Remeksen pelottavan todentuntuisen kirjan Jäätyvä helvetti, jonka juoni sivusi todella läheltä viime kesästä Airiston Helmi Oy:n talousrikostutkintaa.

MAL 2019 suunnitelmaluonnos

Maankäytön, asumisen ja liikenteen MAL 2019 on Helsingin seudun 14 kunnan strateginen suunnitelma, jossa kerrotaan, miten Helsingin seutua kehitetään 2019 – 2050. Suunnittelu on käynnissä ja sen on määrä valmistua keväällä 2019. Suunnitelma on tiekartta siihen, miten seudun liikenteen päästöt saadaan laskuun, asukkaiden arjesta tehdään sujuvaa, ihmiset voivat löytää kodin kohtuullisella hinnalla, sekä hyvien liikenneyhteyksien varresta ja työpaikoille on helppo kulkea.

MAL 2019-luonnossuunnitelma nousi otsikoihin Espoossa, koska tässä suunnitelmassa Kehä II:n jatketta ei koskaan toteutettaisi. Jatketta olisi tarvittu tasaamaan liikennevirtoja muilta kehäteiltä. Luonnossuunnitelman liikenneosiosta vastaa Helsingin seudun liikenteen (HSL)

	Bensiini	Diesel	Sähkö	Maakaasu	Lataushybridi	Bensiini/Etanol
2015	69 069	38 829	243	158	415	105
2016	77 926	39 463	223	165	1 209	14
2017	79 032	36 062	502	433	2 553	1
2018	84 696	28 934	776	1 161	4 932	0

Taulukko eri käyttövoimien osuudesta henkilöautojen ensirekisteröinneissä. Taulukon tiedot ovat peräisin Traficomista ja taulukko on julkaistu Autoalan Tiedostuskeskuksen kotisivuilla.

liikennejärjestelmä ja tutkimukset -osaston johtaja Sini Puntanen. Hän kommentoi asiaa seuraavasti Helsingin Sanomissa 8.11.2018: "Mal-suunnitelman tavoitteena ovat seudun kasvun ohella päästövähennykset. Se [Kehä II:n jatke] veisi kehitystä väärään suuntaan. Tiedämme historian perusteella, että jos rakennamme autoliikenteelle teitä, niin ne täyttyvät autoista. Eli jos haluaa vähentää päästöjä, ei kannata rakentaa teitä." MAL 2019-suunnitelmaluonnoksessa johtavana tavoitteena on liikenteen kasvihuonepäästöjen puolittaminen vuoden 2005 tasosta vuoteen 2030 mennessä.

Helsinki vahvisti yleiskaavansa vuonna 2016, jossa väkiluvun oletetaan kasvavan 240.000 ihmisellä vuoteen 2050 mennessä. Kaavan kolme kantavaa ajatusta ovat olleet Helsingin kasvattaminen, tiivistäminen ja liikennejärjestelmän siirtäminen entistä enemmän joukkoliikennevetoiseksi. Tässä yhteydessä päätettiin muuttaa Helsingin sisääntuloväylät (Länsiväylä, Turun väylä, Vihdintie, Hämeenlinnanväylä, Tuusulanväylä, Lahdenväylä ja Itäväylä) kaupunkibulevardeiksi eli asuinkaduiksi noin 80.000 asukkaalle.

Marraskuussa 2018 Korkein hallinto-oikeus tyrmäsi Helsingin aiheet Turunväylän, Hämeenlinnanväylän, Länsiväylän ja Lahdenväylän sisääntuloväylien rakentamisen kaupunkibulevardeiksi. Isojen väylien muuttaminen bulevardeiksi hankaloittaisi seudullisia ja valtakunnallisia liikenneyhteyksiä ja niiden kehittämistä, eivätkä toteuta valtakunnallisia alueiden käyttötavoitteita näiden suhteen.

MAL 2019 suunnitelman mukaisesti työpaikoille tulee tulevaisuudessa kulkea helposti. Todellisuus on jotakin aivan muuta. Katuremontit kestävät lähes kaksi vuotta, kuten Mechelininkadun peruskorjaus ja maaliskuussa alkava Hämeentien remontti. Remontin valmistuttua autojen läpiajoliikenne estetään Hämeentiellä, jotta yli 12.000 henkilön aloitteesta kadulle saadaan omaa tilaa pyöräilijöille. Hämeentie on yksi Helsingin eniten liikennöidyistä kaduista, ajoneuvomäärän ollessa 10.000 – 13.500 vuorokaudessa, joista noin 3.000 on busseja. Mahtoikohan kukaan kysyä tai ottaa huomioon näiden autoilijoiden (ml. yrittäjien) mielipidettä kadun sulkemisesta ajoliikenteeltä? Tuskin, koska enin osa autoilijoista tulee töihin Helsinkiin, eikä asu siellä!

Pääkaupunkiseudun työssäkäyntialue ulottuu parin sadan kilometrin säteelle seudun keskuksesta. Vuoden 2016 lopussa 233.504 helsinkiläistä työskenteli kotikunnassaan. Lähes 67.000 helsinkiläistä kävi töissä Helsingin ulko-

puolella, suurin osa naapurikunnissa Espoossa ja Vantaalla. Ulkopaikkakuntalaisten osuus Helsingissä sijaitsevilla työpaikoissa on 40 prosenttia; Helsinkiin sukkuloi päivittäin muualta reilut 154.000 työllistä. Kaupunki on siis hyvin riippuvainen muualla asuvien työpanoksesta!

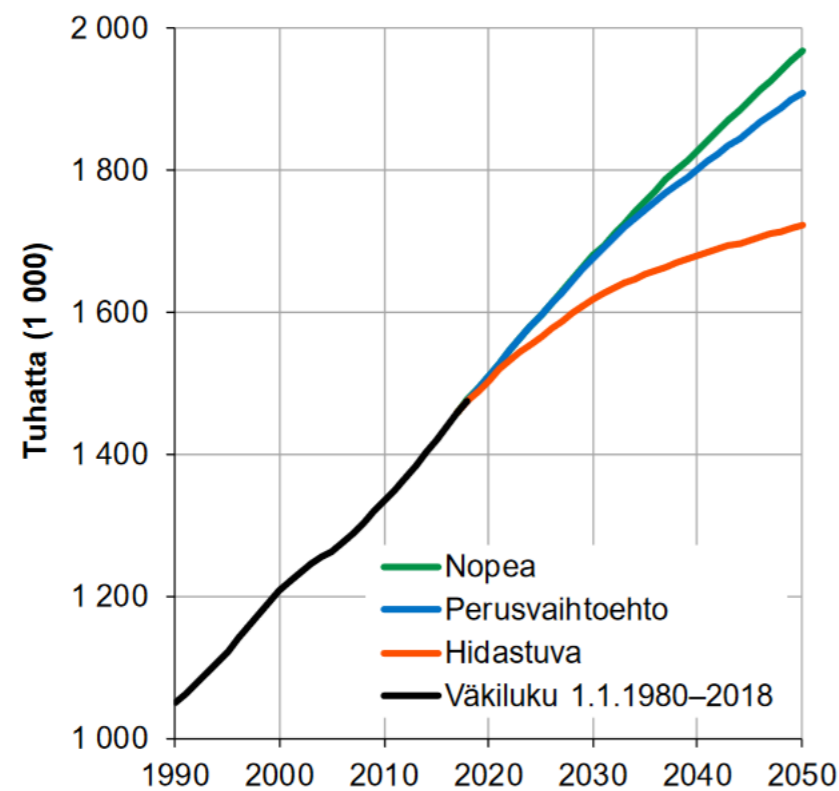
Mitä vaikeammaksi Helsinki tekee henkilö- ja tavaraliikenteen kaupungin alueella, sitä varmemmin se tulee johtamaan yritysten ja työpaikkojen siirtymiseen ympäröiviin kaupunkeihin ja kuntiin. Kauppalehti uutisoi syyskuussa 2018 lähes 500 henkilöä työllistävän henkilöstöpalveluyritys Joblinkin siirtymisestä Helsingistä Espooseen. Yrittäjä Petteri Peltola kertoi syyksi sen, että hän oli kyllästynyt tietoihin, ruuhkasumppuihin sekä siihen, että Helsingissä kukaan ei ota vastuuta liikenteen sujuvuudesta. Helsingin yrittäjien puheenjohtaja Mari Laaksosen mukaan Peltola puki sanoiksi isomman yrittäjäjoukon tuntoja. Pelko on se, että hekin jättävät Helsingin. Laaksosen sanoi myös, että "Helsingin kaupungin liikennesuunnittelu on ala-arvoista, ja kaupunki rakentaa keskustasta luontopolkua". Muun muassa näistä kommentteista huolestuneena pormestari Jan Vapaavuori tilasi Aalto-yliopistolta selvityksen, miten katuremontit tulisi hoitaa tavalla, joka häiritsee kaupunkilaisten arkea mahdollisimman vähän.

Muualta Euroopassa joukkoliikenteen kehittämisen perusteina näyttäisi olevan mahdollisimman sujuvasti ja joutuisasti tapahtuva henkilöiden ja tavaroiden liikkuminen kehittämällä kaikkia mahdollisia kuljetusmuotoja lä-

hes tasapuolisesti. Helsingin liikenne- ja katusuunnittelu-päällikkö Reetta Putkonen aloitti tehtävässään neljä vuotta sitten, jolloin hän nosti eri liikennemuotojen turhan vastakkainasettelun liikennejärjestelmän pahimmaksi kipupisteeksi. Julkisessa keskustelussa Helsinki mielletään nyt kuitenkin kävelyn ja pyöräilyn edistäjäksi muiden liikennemuotojen kustannuksella (HS 20.1.2019). Eikä se ole pelkkä mielikuva (vrt. Hämeentien remontti). Pääkaupunkiseudulla eri liikennemuotojen tasapuolisesta kehittämisestä on luovuttu, jolloin kansalaisilta viedään valinnanvapaus käyttäen sitä liikennemuotoa, joka parhaiten sopii heidän elämäntilanteeseensa.

MAL 2019-suunnitelmaluonnoksen tavoitteenahan oli liikenteen kasvihuonepäästöjen puolittaminen, keino- autoliikenteen määrän vähentäminen. Jos liikenteen ilmastopolitiikan työryhmän tavoitteet toteutuisivat, niin silloin kasvihuonepäästöt ovat puolittuneet, tai jopa nolautuneet, autojen teknologisen kehittymisen kautta, ei autojen määrää vähentämällä. Ruuhkat tulevat kuitenkin jatkumaan edelleen, ellei tie-, katu- ja raideverkostoa kehitetä yhdessä ottaen huomioon kaikki eri liikennemuodot. Julkisen liikenteen tulee pystyä tarjoamaan riittävästi vuoroja, sekä suorita- että poikittaisreittejä kilpailukykyisin hinnoin, jos yksityisautoilua halutaan vähentää työmatkaliikenteessä. Kannattaisiko kokeilla porkkanaa kepin sijaan?

JUHA-PEKKA RIPATTI

Helsingin seudun (14 kuntaa) väestö 1.1.1980 – 2018 ja väestöprojektin vaihtoehdot vuoteen 2050. Kuva on julkaistu selvityksessä Pekka Vuori ja Marjo Kaasila: Helsingin ja Helsingin seudun väestöennuste 2018 – 2050. - Tilastoja 2018:18.

Kirjailijavieraana Auli Malimaa

Auli Malimaa tuli kirjailijavieraaksi Laaksoalahden kirjastolle, omalle lähikirjastolleen, esittelemään vastailmestynyttä kirjansa.

Illan aluksi Laaksoalahden kirjaston ystävien Esko Uotila esitteli alkuvuoden ohjelman, ja ohjelmaahan riittää. Kyllä kirjastomme ystävät ovat ahkeria ja aikaasaavia. Kevään mittaan järjestetään monta erilaista tapahtumaa kirjastollemme.

Kirjailijavieraamme Auli Malimaa esitteli itsensä illan teemaan sopivasti hymyillen ja naurahdellen, onni näkyi päällepäin. Onni asuu jo sinussa on Aulin ensimmäinen kirja ja tämä oli hänen ensimmäinen kirjailijavierailunsa.

Enneagrammin avulla voimme luokitella itsemme johonkin tyyppiin. Jokaisella tyyppillä on oma tapansa olla onnellinen ja erilaiset onnellisuuden lähteet. Yksinkertaisia asioita, jotka saavat meidät tuntemaan itsemme onnellisiksi. Toinen tuntee tyydytystä saadessaan kaiken tehtyä tarkalleen oikein ja huolella, toiselle suunnatonta mielihyvää tuottaa kauneus. Nämä eri tyypit tuntevat onnea eri asioiden toteutumisista. Yleisöltä kysyessään Auli sai kymmenkunta hyvinkin erilaista onnellisuutta tuottanutta asiaa, mökkielämä kaikkienensa, ihana lumina maisema, kulttuurikokemukset.

Teimme pienen harjoitteen kirjasta. Silmät sai laittaa kiinni tai jos ei hyvältä tuntunut, pitää aukikin, kunhan keskittyi vain itseensä, eikä ympäristöön. Ensin piti tunnustella miltä penkki tuntuu sillä istuessa, miltä lattia tuntuu jalkojen alla, sitten piti mieleen tuoda jokin tunne, kasvattaa sitä isommaksi ja tunnustella itseään.

Enneagrammityyppien tunnistaminen auttaa ymmärtämään itseään, mutta myös toisia - miksi joku käyttäytyy niinkuin käyttäytyy. Kaikilla meillä on jokin eniten itseämme kuvaava enneagrammityyppi, toki löydät itseäsi hiukan kaikista. Hyvät esimerkit eri tyyppien tavoista käyt-

täytyä auttavat sinua löytämään oman lokosesi.

Kirja selvittää kaikkien yhdeksän eri tyyppin automaattisen tavan käsitellä asioita ja antaa ehdotuksia, miten pyrkiä eroon käyttäytymistavoista, jotka rajoittavat onnellisuuden löytämistä. Aulin hauska kuvailema yliminä istuu olkapäälläsi ja yrittää saada sinut kovasti toimimaan kuten sinulle on tavanomaista toimia. Aina välillä on tarpeen pyrkiä muuttamaan omaa automaattista käyttäytymistäsi, huitaista yliminä olkapäältä ja päättää toimia eri tavalla kuin yleensä on ollut tapana.

Oma persoonallisuustyyppi on se, mikä rajoittaa onneasi, kun ymmärrät oman tyyppisi, voit pyrkiä muuttamaan omaa käyttäytymistäsi ja löytää onnellisuuden hetket useammin.

Onni asuu jo meissä kaikissa, kunhan annamme sille mahdollisuuden.

TEKSTI: SEIJA KOTIPALO
KUVA: ESKO UOTILA

Virkistyskalastuksen yleiset pelisäännöt

Onkiminen, pilkkiminen ja silakkalitikalla kalastaminen ovat niin sanottuja yleiskalastusoikeuksia, joka ei edellytä kalastuslupaa. Viehekalastus edellyttää kalastonhoitomaksun suorittamista. Mainituilla pyyntimuodoilla on kuitenkin rajoituksensa: on esimerkiksi olemassa runsaasti erilaisia kieltoalueita, joilla niitä ei saa harjoittaa.

Suomessa on kalastuslakiin perustuva kalastusmaksujärjestelmä. Sen seurauksena muunlaista kalastusta kuin onkimista ja pilkkimistä harjoittavan 18 - 64-vuotiaan kalastajan on suoritettava valtiolle kalastonhoitomaksu. Kalastajan pitää pystyä tarvittaessa todistamaan ikänsä kalastuslupajärjestelmän kalastuslupajärjestelmän suorittaneella sekä jokaisella alle 18-vuotiaalla ja 65 vuotta täyttäneellä on oikeus harjoittaa viehekalastusta yhdellä vavalla ja vieheellä koko maassa, ei kuitenkaan vaelluskalavesistöjen koski- ja virta-alueilla eikä kohteissa, joissa kalastus on kielletty muun säännöksen nojalla. Kalastonhoitomaksu oikeuttaa virkistyskalastukseen myös Suomen talousvyöhykkeellä ja valtion yleisellä vesialueella meressä.

Kalastuslaissa maksuttomalla onkimisella tarkoite-

taan ilman viehettä ja heittokalastukseen soveltuva keula harjoitettavaa kalastusta, jossa käytetään yhtä vapaa ja koukku. Maksuttomalla pilkkimisellä tarkoitetaan kalastusta yhdellä lyhyehköllä vavalla ja siimaan kiinnitettyä pystysuunnassa liikuteltavalla pilkillä.

Jokaisen muuta kalastusta kuin onkimista tai pilkkimistä harjoittavan 18 - 64 -vuotiaan on suoritettava kalastonhoitomaksu. Koko kalenterivuoden maksu on 45 euroa. Maksu on voimassa maksupäivästä aina kuluvan vuoden loppuun saakka. 7 päivän kalastonhoitomaksu on 15 euroa. Maksu on voimassa 7 päivää maksupäivästä tai muusta maksuhetkellä kuittiin merkitystä päivästä alkaen. 1 päivän kalastonhoitomaksu on 6 euroa. Voimassaolopäivän voi itse valita. Luvan voi ostaa myös lahjaksi toiselle henkilölle. Luvista peritään lisäksi toimituspalkkio, joka on R-kioskeilla 3 euroa.

Kalastonhoitomaksu on henkilökohtainen ja jokainen lupa myydään erikseen. Kalastuslaki edellyttää, että kalastajan maksaessa kalastonhoitomaksua ensimmäistä kertaa, hänen tulee rekisteröityä. Tämä tarkoittaa, että kalastonhoitomaksun ostajalta kysytään nimi, yhteystiedot ja syntymäaika.

YKSINKERTAINEN LUPAJÄRJESTELMÄ

Kalastuslupien tarpeen määrittävät kalastustapa ja kalastajan ikä.

KALASTUSTAPA	18-64-VUOTIAS	ALLE 18-VUOTIAS JA 65 VUOTTA TÄYTTÄNEET
Onkiminen, pilkkiminen, silakanlitkaus	maksuton	maksuton
Viehekalastus yhdellä vavalla	kalastonhoitomaksu*	maksuton
Pyydyskalastus ja ravustus	kalastonhoitomaksu ja vesialueen omistajan lupa	vesialueen omistajan lupa
Viehekalastus usealla vavalla	kalastonhoitomaksu ja vesialueen omistajan lupa	vesialueen omistajan lupa

* Kalastonhoitomaksulla kalastettavan alueen ulkopuolelle jäävät vaelluskalavesistöjen koski- ja virta-alueet, kalastuskieltoalueet ja kohdekohtaisen luvan vaativat erityiskohteet.

Tämä kuva on julkaistu alun perin sivustolla eraluvat.fi.

Pitkäjärven kalastussäännöt

Edellä mainitut yleiset kalastussäännöt pätevät myös Espoon Pitkäjärvellä, jonka vesialueesta suurinta osaa hallinnoi Vanhankartanon kalastuskunta. Kalastuskunta päättää myös kiinteiden pyydysien käyttömaksuista.

Järven osakkaat (= omistusoikeus vesialueeseen) voivat ostaa kaksi pyydysmerkkiä (prikka) per kotitalous ja ulkopuoliset yhden. Yksi pyydysmerkki oikeuttaa käyttämään yhtä verkkoa tai yhtä katiskaa. Pyydysmerkin hinta on 10 euroa. Valtion luvalla saa uistella yhdellä vavalla ja lisävapa maksaa 10 euroa per vapa. Pyydyslupia myy Viherlaaksossa eläinkauppa Lemmikkitaivas osoitteessa Kuusiniementie 2. Lemmikkitaivas sijaitsee entisen R-kioskin tiloissa, nykyisen uuden Viherlaakson apteekin vieressä.

Järvellä toimii aktiivisia kalastusvalvojia, jotka valvovat sekä kalastusta että perämootoreiden käyttökieltoa.

JUHA-PEKKA RIPATTI

Pitkäjärvellä perämootoreiden käyttökielto

Uudenmaan ympäristökeskus on tehnyt 30.6.1997 päätöksen DNro 0196L0537, joka kieltää moottorikäyttöisillä vesikulkuneuvoilla ajamisen Espoon Pitkäjärvellä. Kielto koskee kaikenlaisia moottoreita, toimivatpa ne sitten polttoaineella tai sähköllä. Kiellon perusteluina olivat tarpeet luonnonsuojelun, yleisen viihtyvyyden ja virkistyskäytön kannalta johtuen järven kapeudesta, ranta-asutuksesta ja arvokkaista lintukosteikoista. Esityksen moottorikäyttöisten vesikulkuneuvojen ajamisen kieltämiseksi tekivät alun perin Vanhankartanon kalastuskunta ja Laaksoahden Huvilayhdistys ry.

Maarit ja Sami Hurmerinta Laaksolahtitalolla

Laulu ja laulun tarina –konserttisarjan esitykseen 1.11.2018 tuli väkeä niin paljon, että kyseessä oli varmasti yleisöennätys. Laaksolahtitalon sali oli jo klo 18 tupaten täynnä, ja tilaisuuden piti alkaa vasta 18.30. Osa yleisöstä joutui seisomaan ovien lähellä. Esiintymään olivat tulossa Maarit ja Sami Hurmerinta.

Maarit Hurmerinta on esiintynyt niin kauan, että voisi sanoa, että kaikkihan hänet tuntevat tai ainakin tietävät, kuka hän on. Varmaan harva yleisöstä tiesi, että Maaritin isä oli italialainen muusikko Michele Orlando.

Maarit on syntynyt vuonna 1953 ja ollut naimisissa Sami Hurmerinnan kanssa yli 40 vuotta. He asuvat Vantaalla ja heillä on kaksi aikuista lasta: poika Samuli ja tytär Janna, hän myös on laulaja. Maarit ja Sami menivät naimisiin 1974. He vaikuttivat myös täällä Laaksolahtitalolla niin ihanteelliselta avioparilta, että joku yleisöstä kysyi, ovatko he aina yhtä ”sopuisia”. Vastaus oli myönteinen tähän kysymykseen.

Maaritin ura alkoi jo vuonna 1972. Suosikkikappaleita on matkan varrella ollut monia. Keikoilla soitetaan biisejä laidasta laitaan, sekä vanhoja että uusia biisejä. Sami Hurmerinta tuli mukaan soittamaan keikoille vuodesta 1974 lähtien. Klassikoiksi tulleita kappaleita on paljon. Mai-

Laulu & laulun tarina on Espoon Tuomiokirkkoseurakunnan järjestämä keskustelevala konserttisarja Laaksoahden kappeliilla. Lisätieto: www.facebook.com/lauluntarina

nittakoon muutamia: ”Lainaa vain”, ”Jäätelökesä”, ”Laakson lilja”, ”Metsän tyttö”. Sami Hurmerinta on säveltänyt useita Maaritin laulamia kappaleita.

Lopuksi Maarit Hurmerinta kertoi, että Maarit ja Sami Hurmerinta Yhtyeen konsertti Helsingin Savoy-teatterissa lauantaina 15. joulukuuta siirtyy uuden levyn julkaisupäivän siirtymisen takia perjantaille 25. tammikuuta. Hän toivotti kaikki tervetulleeksi sinne. Konsertissa tullaan kuulemaan jo sukupolvia yhdistävien hittien lisäksi myös aivan tuoretta materiaalia Sami Hurmerinnan johtaman yhtyeen kera.

TEKSTI: LEA ALA-PEIJARI
KUVA: JOUNI LIIMATAINEN

”Toiset tytöt, toiset pojat...” Upean musiikillisen uran tehneet Maarit ja Sami Hurmerinta esittivät ikivihreiksi muodostuneita hittejään, mutta myös makupaloja alkuvuodesta 2019 ilmestyvältä uudelta levyltään.

JOY:n Facebook-sivusto jatkaa kasvua

9.1.2018 yhdistyksen facebook-sivulla oli 300 tykkääjää. Tätä kirjoittaessani luku on jo 370. Seuraajia sivulla on 393. Sivusta on tullut merkittävä informaatiokanava JOY-lehden rinnalle.

Postia sivulle on tullut 23 henkilöltä, jotka ovat tehneet hyviä julkaisuehdotuksia, joista valtaosa on päätenyt sivuillemme. Julkaisematta ovat jääneet mm. kaupalliset, kantaottavat ja mielipiteeseen perustuvat aiheet.

Vuoden 2018 aikana sivulla on julkaistu kaikkiaan 182 juttua, joiden kaikkien on uskottu kiinnostavan jupperilaisia. Varmasti paljon tärkeitä asioita on jäänyt ulkopuolelle johtuen siitä, että tätäkin kanavaa pyritetään täysin vapaaehtoisvoimin. Siksi kannustankin ihmisiä yhä enenevässä määrin lähettämään sivulle juttuehdotuksia sisältävää postia.

VUODEN 2018 TOP 3.

1. Ylivoimainen ykkönen oli 7.1. julkaistu koiran varkausriityksestä kertova juttu. Se tavoitti 4902 ihmistä ja jaettiin sivultamme peräti 22 kertaa.

Koira yritettiin varastaa Lidl:n pihalta 5.1

Eilen noin klo 15:30 kolme miestä yritti varastaa koiramme Karakallion Lidl:n "koirapaikalta" kaupassa asiointimme aikana. Toinen asiakas oli huomannut kuinka kolme (hänen mukaansa itäeurooppalaista) miestä oli yrittänyt katsoa onko kyseessä uros- vai narttukoiraa. Sen jälkeen he olivat yrittäneet saada koiraa mukaansa siinä onnistumatta. Koira oli alkanut haukkua eikä suostunut lähtemään heidän mukaansa. Asiakas oli tullut väliin, jolloin miehet pakenivat nopeasti paikalta. Koiramme on yli 30kg painava saksanpaimenkoira.

Tämä varoituksena kaikille koiranomistajille.

4 902 henkilöä tavoitettu

Mainosta julkaisua

14

2 kommenttia 22 jakoa

2. Toiselle sijalle ylsi 13.1. julkaistu kaupustelijoista varoitava julkaisu, joka tavoitti 1835 henkilöä.

VAROITUS JUPPERILAISILLE

Kaupustelijoita on taas liikkeellä. Tarkoituseristä ei ole varmuutta, joten tuskin sisätiloihin kannattaa päästää.

1 835 henkilöä tavoitettu

Mainosta julkaisua

8

3 kommenttia 1 jako

3. Jupperilaiset ovat koiraystävällistä kansaa, sillä kolmanneksi tullut juttukin koski koiraa. Paavo-setteri toimitettiin omilta teiltään kotiin 1430 tavoitetun voimin.

Löytynyt suuri setteriuros Jupperista Kulmatieltä. Otettu kiinni. Tunnistaako kukaan? Soita 050 582 3149/Paula Ristola PAAVON OMISTAJA LÖYTYY JA POIKA PÄÄSI KOTIIN!

1 430 henkilöä tavoitettu

Mainosta julkaisua

Keskiverto tavoitettujen lukema pyörii 200 molemmin puolin. Tykkäysnappulaa jupperilaiset painavat eniten isän-, äitien- ja naistenpäivän sekä hyvän Pääsiäisen-, Juhannuksen- ja Jouluntoivotusten yhteydessä. Vuonna 2018 nämäkin päihitti Jupperin äänestysprosentista 29.1. kertova uutinen. Siitä tykkäsi 66 henkilöä.

SAILA SALONEN

JUPPERIN ÄÄNESTYSPROSENTTI OLI TAAS ESPOON PARASI! Äänestäjä oli jonoksi asti, kun 85,7% jupperilaisista äänioikeutetuista kävi täyttämässä kansalaisvelvollisuutensa Jupperin koululla. HYVÄ ME! Onnittelumme Sauli Niinistöille!

1 031 henkilöä tavoitettu

Mainosta julkaisua

KÄY TYKKÄÄMÄSSÄ SIVUSTAMME OSOITTEESSA <https://www.facebook.com/jupperinomakotiyhdistys/> Näin informaatiomme tavoittaa parhaiten myös sinut.

Nyt laskiaispullia tekemään!

Valmista tavallinen pullataikina oman reseptisi mukaan tai googleta Kinuskikissa.fi / pullataikina.

Jaa taikina kohottamisen jälkeen tasakokoisiksi paloiksi ja pyörittele mahdollisimman tasaisiksi palloiksi harvakseltaan leivinpaperoidulle pellille. Jätä kohoamaan noin 20 minutiksi, laita uuni lämpiämään 200 asteeseen jo tässä vaiheessa.

Voitele kananmunalla, jos oikein kullankeltaiset pullat haluat, käytä vain keltuaista. Laita vielä raesokeria lusikankärjellinen jokaisen pullan keskelle. Paista 200-220 asteessa 8-15 minuttia, pullien koosta ja uunista riippuen.

Vatkaa kermavaahto ja mausta sokerilla tai vaniljasokerilla, ja pursottele pullalle.

Lasten JOY-palstan kuvituksista kiitämme Siru Kotipaloa ja askartelukerholaisia.

Halkaise pulla ja valitse täyte, kas siinäpä makukysymys. Manterli-massaa vai hilloa?

Kansi päälle ja naminami - HERKUTTELEMAAN!

Perinteisesti laskiaisena pulkkamäessä huudetaan: "Pitkiä pellavia, hienoja hamppuja, räätikkäitä kuin nurkanpäitä ja nauriita kuin lautasia!!!" Riemukasta laskiaista! Toivottavat askartelukerholaiset!

LAULU & LAULUN TARINA

Musiikista ja laulusta keskustelevalta konserttisarjammelta jatkuu...

2019

Laaksolahden kappelissa torstaisin klo 18.30 – n. klo 20

7.2. MATTI ESKO
"Rekkamiehen rukous"

7.3. "Syvänmeren-sukeltaja JUICEN VIRSIKIRJAN helmiä"
Lasse Halme & Deep Sea Divers

4.4. MARKO HAAVISTO
"Luojaalle rengiksi"

Tervetuloa kuuntelemaan ja keskustelemaan illan teemasta artistivieraittemme kanssa. Vapaa pääsy. Kahvitarjoilu klo 18.

23.5. EXODUS "Laula ihmisille"
Solisti: Jippu

Yhte: Joonatan Rautio saksofoni, Markku Perttilä kitara, Teemu Keränen basso, Petri Kangas piano ja Pekka Nyman perkussiot. Risto Saarinen äänentoisto. Johtaa Anna-Liisa Haunio.

KIRKKO ESPOOSSA⁺
Espoon tuomiokirkkoseurakunta

Ylänkötie 16
02730 Espoo

esponseurakunnat.fi
facebook.com/lauluntarina

Laaksolahden perhekahvila

MLL Laaksolahden perhekahvila kokoontuu torstaisin klo 9-11 Laaksolahden monitoimitalolla. Osoite Lähdepurontie 2.

Tervetuloa äidit, isät, hoitajat ja lapset!
www.laaksolahti.mll.fi/

Käsityökerho Jupperissa

Käsityökerho kokoontuu Jupperissa Peltotie 2:ssa torstaisin klo 18-20.

Tiedustelut seiija@kotipalo.fi tai 040 5045934.

Seniorikerho

Seniorikerho kokoontuu Tammenterholla (Tammipääntie 33)

to 21.2. klo 13:00
to 21.3. klo 13:00
to 18.4. klo 13:00
to 16.5. klo 13:00

Tervetuloa kahvittelemaan ja rupattelemaan paikallisista asioista!

Tiedustelut Anja Tarvas, 050 5641173, anja.tarvas@saunalahti.fi

Sukututkimuskerho

Sukututkimuskerho kokoontuu Tammenterholla (Tammipääntie 33)

ke 20.2. klo 18:00
ke 6.3. klo 18:00
ke 20.3. klo 18:00
ke 3.4. klo 18:00
ke 17.4. klo 18:00

Tervetuloa!

Tiedustelut Anja Tarvas, 050 5641173, anja.tarvas@saunalahti.fi

Liikuntaa Jupperin koululla

Jumppa torstaisin klo 19-20 Jupperin koululla. Sopii kaikille liikkujille!

Tiedustelut: Teija Kuusijärvi, teija.kuusijarvi@gmail.com, 040 7735880.

Lentopalloa tiistaisin klo 18-19:30 Jupperin koululla Laaksolahden huvilayhdistyksen kanssa.

Tiedustelut: Esko Uotila, euotila@gmail.com, 050 5587861.

Laita kalenteriin muistuttamaan:

Jupperin Omakotiyhdistyksen kevätkokous on torstaina 25.4.2019.

Kevättalkoot 8.5. klo 17:00 alkaen.

Kevät 2019

Laaksolahden kirjastossa

Tapahtumat

- ma 25.2.2019 klo 18.00
Vantaan Seudun Sukututkijat esittelee toimintaansa sekä sukututkimusta ja sen aloittamista
- ke 20.3.2019 klo 18.00
Jukka Niemelä esittelee kirjansa *Vikisijän virsikirja* ja käsittelee keskittymistä olennaisen tekemiseen
- ke 15.5.2019 klo 18.00
Kierrätystapahtuma

Lukupiiri kokoontuu

- to 14.2.2019 klo 18.00
Haruki Murakami: Suuri lammasseikkailu
- ti 12.3.2019 klo 18.00
Aki Ollikainen: Nälkävuosi
- to 25.4.2019 klo 18.00
Mika Waltari: Sinuhe egyptiläinen

Kirjasto järjestää **Novellikoukku-illoja**, joissa voi kuunnella novelleja ja tehdä käsitöitä.

- ma 4.3.2019 klo 18.00 – 19.30
- ma 1.4.2018 klo 18.00 – 19.30
- ma 6.5.2019 klo 18.00 – 19.30

Tervetuloa mukaan tilaisuuksiin ja toimintaan! Laaksolahden kirjaston ystävät ry • Laaksolahden kirjasto

Tapahtumia

PERINTEINEN TALVITAPAHTUMA

Jupperin rantapuistossa sunnuntaina 3.3.2019 klo 13–15

Luvassa kaikkea tätä:

- ★ RATSASTUSTA HEVOSELLA ja PONILLA
- ★ HIIHTOKILPAILUT LAPSILLE (omat sukset mukaan).
4 sarjaa: 2014 syntyneet ja sitä nuoremmat, 2012-2013 syntyneet, 2010-2011 syntyneet ja 2008-2009 syntyneet.
Ilmoittautumiset alk. klo 13 kilpailusta kertovan kilven luona, kilpailut alkavat klo 13.30. Lumen puuttuessa juostaan kilpaa.
- ★ PALKINTOJENJAKO heti kilpailujen päätyttyä.

- ★ GRILLATTUJA MAKKAROITA, PULLAA JA LÄMPIMIÄ JUOMIA Y.M. niin kauan kuin tarjottavaa riittää.

Järjestämme tapahtuman talkoovoimin. Vapaaehtoisapu on tervetullutta. Ilmoittaudu ennen tapahtumaa telttakatoksella.

KAIKKI MUKAAN!

www.jupperi.fi

Facebook: Jupperin Omakotiyhdistys ry.